

جامعه ورزش امروز در پایتخت رهبر شهید را بدرقه می کنند

ایران ورزشی

وداع آخر

روزنامه صبح ایران • سال سیام • دوشنبه ۱۵ تیر ۱۴۰۵ • 6 July 2026 • ۲۱ محرم ۱۴۴۸ • شماره ۵۱۵۵ • ۱۰ هزار تومان

◀ ورزشکاران، مربیان و مدیران ورزشی در گفت و گو با ایران ورزشی از خاطرات خود در ملاقات با رهبر شهید می گویند

جامانده از جام ۲۰۲۶

صعود مصر، حسرتی که برای فوتبال ایران زنده شد

جای خالی ایران در یک‌هشتم‌نهایی

صعود تیم ملی مصر به مرحله یک‌هشتم‌نهایی جام جهانی ۲۰۲۶، بیش از آنکه یک موفقیت صرف برای فوتبال این کشور باشد، یادآور فرصتی است که تیم ملی ایران می‌توانست از آن بهره‌بردار اما از دست داد. فرارعه با عبور از استرالیا در ضربات پنالتی، جواز حضور در جمع ۱۶ تیم برتر جهان را به دست آوردند؛ تیمی که در مرحله گروهی همگروه ایران بود و اختلافش با ملی پوشان کشورمان، آن گونه که نتایج در نشانی می‌دهد، فاصله‌ای غیرقابل جبران نبود.

اگر به جدول این گروه بازگردیم، مصر با اختلافی اندک نسبت به بلژیک در جایگاه دوم ایستاد و راهی مرحله حذفی شد. این اتفاق نشان می‌دهد مسیر صعود برای ایران نیز دور از دسترس نبود. حتی در جریان مسابقات، بارها این احساس به وجود آمد که تیم ملی از نظر توان فنی و کیفیت نفرات، ظرفیت رقابت با هر دو رقیب اصلی گروه را دارد، اما نتوانست از داشته‌های خود بهترین استفاده را ببرد.

یکی از مهم‌ترین صحنه‌های این جام برای فوتبال ایران، گل مردود شده شجاع خلیل‌زاده در دقایق پایانی مسابقه بود؛ گلی که پس از بازیبنی توسط سیستم کمک‌داور ویدئویی ایران تغییر دهد. با این حال، تقلیل حذف ایران به همان صحنه، نگاهی ساده‌انگارانه به اتفاقات یک تورنمنت بزرگ خواهد بود.

جام جهانی، میدان جزئیات است؛ جایی که تفاوت میان صعود و حذف، اغلب نه با کیفیت فردی بازیکنان، بلکه با مدیریت لحظه‌ها، تصمیم‌های تاکتیکی و واکنش کادر فنی به جریان مسابقه رقم می‌خورد. تیمی که بتواند در لحظات حساس تصمیم درست بگیرد، شانس بیشتری برای ادامه مسیر خواهد داشت.

مصر نمونه‌ای از همین واقعیت بود. فرارعه هرچند ستاره‌هایی مانند محمد صلاح و عمر مرموش را در اختیار داشتند، اما موفقیت آنها تنها به کیفیت این دو بازیکن خلاصه نمی‌شود. این تیم در طول مسابقات نشان داد چگونه می‌توان با مدیریت صحیح بازی، استفاده به‌موقع از فرصت‌ها و حفظ تمرکز در لحظات حساس، از گروهی دشوار عبور کرد و در مرحله حذفی نیز با حفظ آرامش، پیروز ضربات پنالتی شد. در مقابل، تیم ملی ایران هرچند در مقاطع مختلف مسابقات نمایش قابل قبولی ارائه داد و حتی برابر بلژیک نیز دست‌وپا بسته ظاهر نشد، اما در لحظات سرنوشت‌ساز، برنامه مشخصی برای تغییر روند بازی نداشت. در دقایق پایانی مسابقات، زمانی که نتیجه نیازمند تغییر بود، واکنش‌های فنی و تصمیمات روی نیمکت نتوانست تأثیر لازم را بر جریان بازی بگذارد.

نقد عملکرد کادر فنی نیز دقیقاً از همین نقطه آغاز می‌شود. مساله این نیست که ایران از نظر فنی فاصله زیادی با بلژیک یا مصر داشت؛ بلکه پرسش اصلی این است که آیا تیم ملی از تمام ظرفیت‌های تاکتیکی و مدیریتی خود برای عبور از شرایط دشوار استفاده کرد؟ پاسخ به این سؤال، دست‌کم بر اساس آنچه در زمین دیده شد، چندان امیدوارکننده نیست.

واقعیت این است که نه بلژیک آن تیم شکست‌ناپذیری بود که هیچ شانس‌ی برای مقابله با آن وجود نداشته باشد و نه مصر تیمی بود که فاصله‌ای نجومی با فوتبال ایران نداشته باشد. هر دو مسابقه نشان داد ایران توانایی شکست این رقبا را داشت اما فوتبال در بالاترین سطح، پیش از هر چیز به کیفیت تصمیم‌گیری در لحظات تعیین‌کننده وابسته است؛ همان جزئیاتی که گاهی سرنوشت یک ملت را در جام جهانی تغییر می‌دهد. صعود مصر، بیش از آنکه موفقیت یک رقیب باشد، آیینه‌ای مقابل فوتبال ایران است؛ آیینه‌ای که نشان می‌دهد فاصله با موفقیت، فاصله کیفیت بازیکنان نیست، بلکه فاصله مدیریت، جسارت و تصمیم‌های درست در لحظات سرنوشت‌ساز است. شاید اگر آن جزئیات بهتر مدیریت می‌شد، امروز به جای فرارعه، این ایران بود که خود را برای دیدار مرحله یک‌هشتم‌نهایی آماده می‌کرد. این همان حسرتی است که احتمالاً تا سال‌ها در حافظه فوتبال ایران باقی خواهد ماند.

روایتی از میزبانی متفاوت مکزیک

تیخوانا؛ خانه دوم تیم ملی در جام جهانی

در میان تمام حاشیه‌های جام جهانی ۲۰۲۶، شاید هیچ اتفاقی به اندازه میزبانی شهر تیخوانای مکزیک از تیم ملی ایران، مورد توجه افکار عمومی قرار نگرفت. در شرایطی که محدودیت‌های اعمال شده از سوی دولت آمریکا، حضور مستمر کاروان ایران در خاک این کشور را غیرممکن کرده بود، این شهر مرزی مکزیک به مأمَن ملی پوشان تبدیل شد؛ میزبانی‌ای که فراتر از یک تصمیم اجرایی، رنگ و بوی همدلی و همراهی به خود گرفت.

تیخوانا که در همسایگی ایالت کالیفرنیا قرار دارد، در طول برگزاری جام جهانی به یکی از کانن‌های اصلی توجه فوتبال دوستان تبدیل شد. این شهر علاوه بر میزبانی از هواداران میلی‌میلی مکزیک، فاصله اندک تا لس‌آنجلس، مهاجران هائیتی، پایگاه هواداران این تیم نیز بود؛ اما با استقرار کاروان ایران، فضای تازه‌ای در این شهر شکل گرفت و پرچم‌های سه کشور در کنار یکدیگر دیده می‌شد. پس از آنکه مسئولان آمریکایی تنها برای روزهای برگزاری مسابقات به اعضای تیم ملی ایران اجازه ورود به خاک ایالات متحده را دادند، فدراسیون فوتبال ایران ناچار شد محل استقرار خود را به خارج از آمریکا منتقل کند. در این میان، تیخوانا با امکانات مناسب و فاصله اندک تا لس‌آنجلس، بهترین گزینه برای میزبانی از ملی پوشان ایران شد.

در روزهای حضور تیم ملی در مکزیک، استقبال مردم این کشور از کاروان ایران فراتر از انتظار بود. شمارای از شهروندان مکزیکیی با حضور در محل تمرین و اقامت تیم ملی، از بازیکنان استقبال کردند و در زمان برگزاری مسابقات نیز کافه‌ها، رستوران‌ها و مراکز عمومی تیخوانا به محل تماشای دیدارهای ایران تبدیل شد. تصاویر آبی‌پوشان که این روزها خود را منتشرشده از حضور هواداران مکزیکیی با پرچم ایران، یکی از متفاوت‌ترین قاب‌های جام جهانی را رقم زد.

این همراهی تنها به تشویق در سکوها محدود نشد. پس از پایان کار تیم ملی ایران در جام جهانی، بازیکنان و اعضای کادر فنی نیز در پیام‌هایی جداگانه از میهمان نوازی مردم مکزیک قدرانی کردند و تأکید داشتند حمایت صمیمانه مردم تیخوانا، خاطره‌ای فراموش‌نشدنی برای فوتبال ایران خواهد بود.

گاهی لحظه‌هایی فرامی‌رسد که معناها تغییر می‌کنند: لحظه‌هایی که در آن، قهرمانی دیگر تنها به سکو و مدال محدود نمی‌شود و مفاهیمی عمیق‌تر، جای آن را می‌گیرد.

جامعه ورزش کشور این بار در آستانه چنین لحظه‌ای ایستاده است؛ لحظه‌ای که ضربان قلب ورزش، نه برای رقابت، بلکه برای همدلی و وفاداری می‌تپد. قهرمانانی که روزی در هیاهوی ورزشگاه‌ها و زیر نور سکو‌ها نام ایران را فریاد زدند، اکنون در سکوتی معنادار گرد هم می‌آیند. سکوتی که از هزاران فریاد رساتر است؛ سکوتی که در دل خود، اندوه، احترام و تعهدی ناگفته را حمل می‌کند. در این میان، پیشکسوتانی که سال‌ها

گزارش یک

از میدان فاصله گرفته‌اند، دوشادوش نسل جوان ایستاده‌اند؛ گویی زمان در این نقطه متوقف شده تا همه در یک قاب، معنای مشترکی را زندگی کنند.

این گردهمایی، تنها یک مراسم نیست؛ روایت یک پیوند است. پیوندی میان گذشته و حال، میان خاطرات افتخار و مسئولیت امروز. در نگاه روز ورزشکار، می‌توان ردپای روزهایی را دید که با انگیزه‌های بزرگ‌تر از خود، برای اعتلای نام ایران تلاش کرده است. اکنون همان انگیزه، در قالب حضوری متفاوت خود را نشان می‌دهد؛ حضوری که نشان می‌دهد مسیر قهرمانی، همچنان ادامه دارد، اما این بار در میدانی دیگر.

در چنین لحظاتی، واژه‌ها رنگ دیگری می‌گیرند. «تعهد» دیگر یک شعار نیست، بلکه احساسی است که در رفتار جمعی معنا پیدا می‌کند. «وفاداری» دیگر تنها یک

جامعه ورزش امروز در پایتخت رهبر شهید را بدرقه می‌کنند

وداع آخر

مفهوم ذهنی نیست، بلکه در ایستادن کنار یکدیگر، در هم‌نفس شدن و در تجدید عهدی خاموش، شکل می‌گیرد. اینجا جایی است که ورزش، از مرزهای خود عبور می‌کند و به بخشی از هویت عمیق یک ملت تبدیل می‌شود.

رهبر شهید، برای بسیاری از این چهره‌ها، تنها یک نام نبود؛ حضوری الهام‌بخش بود که در مسیر تلاش و افتخار، معنایی روشن به حرکت آنان بخشید. اکنون یاد و راه او، همچون نوری در ذهن و دل این جمع، زنده است. نوری که خاموش نشده و در این گردهمایی، در نگاه‌ها، در سکوت‌ها و در هم‌قسم شدن‌ها، جلوه‌گر می‌شود.

در این فضا، قهرمانی تعریف تازه پیدا می‌کند؛ قهرمان کسی است که نه تنها در میدان رقابت، بلکه در لحظه‌های سرنوشت‌ساز نیز کنار مردم و ارزش‌هایشان می‌ایستد. این

عکس بنا

این گردهمایی، آغازی دوباره است؛ نه با هیاهو، بلکه با درکی عمیق‌تر از مسیر مسیری که در آن، «ایران قوی» تنها یک آرزو نیست،

همان نقطه‌ای است که ورزشکار، فراتر از یک چهره ورزشی، به نمادی از مسئولیت و آگاهی تبدیل می‌شود.

«ایران قوی، ورزش قوی» یک توصیه معمولی نبوده و نیست

تاج: فرمایشات رهبر شهید راهبرد کلان برای ورزش است

رئیس فدراسیون فوتبال، در حاشیه مراسم وداع با رهبر شهید با اشاره به حضور گسترده جامعه ورزش در این آیین، بر بهره‌مندی مستمر ورزشکاران از رهنمودهای ایشان تأکید کرد.

مهدی تاج با بیان اینکه خانواده بزرگ ورزش کشور در این مراسم حضور پررنگی دارند، ورزش قهرمانی تأکید کرد: «ایشان همواره بر این باور بودند که ایران قوی، ورزش قوی می‌خواهد. این جمله برای ما تنها یک شعار نبود، بلکه مسئولیتی بزرگ بود تا با تلاش و افتخارآفرینی، دل مردم ایران را شاد کنیم و پرچم کشورمان را در میدان بین‌المللی به اهتزاز درآوریم.»

حضور گسترده مردم در این مراسم را نشانه‌ای از پابندی رهبر شهید به اصول و آرمان‌ها دانست و ادامه داد: «ما در در میابین بین‌المللی به اهتزاز حضور عظیم مردمی بیانگر حقیقتی روشن است؛ اینکه رهبر شهید همواره برآرمان‌های خود ایستادگی کردند. امروز نیز جهانیان به‌خوبی دریافته‌اند که ایشان مفهوم «هیبات من‌الذله» را در عمل تبیین کردند.

رئیس فدراسیون فوتبال با مرور دیدارهای خود و جامعه ورزش با رهبر شهید توضیح داد: «در چند نوبت توفیق دیدار با ایشان را داشتم؛ از جمله دو دیدار در جمع فونسیالیست‌ها که در فضایی صمیمی برگزار شد. رهبر شهید با دقت و توجه ویژه با بازیکنان گفت‌وگویی کردند و رهنمودهای ارزشمندی درباره فوتبال و ورزش کشور ارائه می‌دادند. تاج با اشاره به یکی از این دیدارها اشاره کرد: «ایشان خطاب به ملی پوشان فوتبال تأکید داشتند که باید همواره در اوج بمانند و جایگاه قهرمانی خود را حفظ کنند.

تاج در پایان، با تجلیل از شخصیت رهبر شهید، خاطرنشان کرد: جامعه ورزش همواره قادران حمایت‌ها و نگاه ویژه ایشان به این حوزه بوده و تلاش خواهد کرد مسیر مهم‌ترین معیار موفقیت در ورزش قهرمانی است؛ حتی اگر نتیجه‌نهایی به پیروزی منجر نشود.

تاج در پایان، با تجلیل از شخصیت رهبر شهید، خاطرنشان کرد: جامعه ورزش همواره قادران حمایت‌ها و نگاه ویژه ایشان به این حوزه بوده و تلاش خواهد کرد مسیر مهم‌ترین معیار موفقیت در ورزش قهرمانی است؛ حتی اگر نتیجه‌نهایی به پیروزی منجر نشود.

امیررضا واعظ آشتیانی، مدیرعامل اسبق باشگاه استقلال، با تسلیت و تبریک شهادت رهبر شهید، حضرت آیت‌الله‌العظمی سیدعلی خامنه‌ای، تاریخ معاصر ایران و جهان اسلام توصیف کرد و گفت ملت ایران با وجود این واقعه بزرگ، راه و اندیشه ایشان را ادامه خواهد داد.

واعظ آشتیانی با اشاره به جایگاه ممتاز رهبر شهید در عرصه‌های مختلف سیاسی، فرهنگی واجتماعی اظهار کرد: «در ابتدا شهادت امام شهید، حضرت آیت‌الله‌العظمی سیدعلی خامنه‌ای را به محضر حضرت ولی‌عصر (عج)، امت اسلامی و ملت بزرگ ایران تبریک و تسلیت عرض می‌کنم. روزهایی که ملت ایران از وجود این رهبر بزرگوار محروم شدند، بدون تردید روزهای بسیار سخت و آزاردهنده‌ای بود؛ نه تنها برای مردم ایران، بلکه برای همه از آنگاه جهان که ایشان را به عنوان شخصیتی الهام‌بخش و اثرگذار می‌شناختند.

امیدوارم خداوند روح بلند ایشان را با اولیای الهی محشور کند و به همه ما توفیق دهد تا در مسیر و خط فکری رهبر شهید حرکت کنیم.»

وی با بیان اینکه رهبر شهید از معدود شخصیت‌هایی بودند که در عرصه‌های مختلف از دانش و اشراف‌کم نظری برخوردار بودند، افزود: «حضرت آیت‌الله‌الظمی سیدعلی خامنه‌ای یک رهبر جامع‌الشرایط بودند. در حوزه‌های مختلف صاحب‌نظر بودند و هر قشر، صنف یا گروهی که فرصت دیدار با ایشان را پیدا می‌کرد، از گستردگی اطلاعات،

واعظ آشتیانی: باید در خط فکری رهبر شهید حرکت کنیم

حافظه مثال‌زدنی، فرهیختگی و تسلط ایشان بر مسائل تخصصی شگفت‌زده می‌شد. بسیاری از فعالان حوزه‌های مختلف پس از دیدار با ایشان ادعان می‌کردند که از عمق شناخت و آگاهی رهبر شهید نسبت به مسائل تخصصی خود متعجب شده‌اند.»

مدیرعامل اسبق باشگاه استقلال ادامه داد: «واقعیت این است که زبان بنده قاصر از آن است که بتوانم همه ویژگی‌های شخصیتی، علمی، مدیریتی و اخلاقی رهبر شهید را بیان کنم. شخصیت ایشان ابعاد مختلفی داشت که هرچه درباره آن سخن گفته شود، باز هم حق مطلب ادا نخواهد شد. ایشان همواره با نگاه آینده‌نگر، مسیر حرکت کشور را ترسیم می‌کردند و دغدغه اصلی‌شان عزت، استقلال،

پیشرفت و اقتدار ایران اسلامی بود.» واعظ آشتیانی با اشاره به تأثیر شخصیت رهبر شهید بر اقشار مختلف جامعه گفت: «حبوبیت و جایگاه ایشان تنها محدود به داخل کشور نبود. بسیاری از ملت‌های آزاده جهان نیز ایشان را نماد مقاومت، عزت و ایستادگی می‌دانستند. همین ویژگی‌ها باعث شد نام و اندیشه ایشان فراتر از مرزهای ایران مورد احترام قرار گیرد و امروز نیز زبان و راه ایشان در ذهن و قلب ملت‌ها زنده بماند.»

وی در پایان با اشاره به مطالبه عمومی مردم درباره عوامل این حادثه اظهار کرد: «بدون تردید مردم ایران خواهان مساعی قاطع به عاملان این جنایت هستند و این مطالبه را با جدیت دنبال می‌کنند.»

ماجدی: باید توجه ویژه‌ای به نسل جوان داشت

رهنمودهای رهبر شهید را سرلوحه فعالیت‌های خود قرار دهیم

همبستگی مردم را تقویت کرد. دشمنان تصور می‌کردند می‌توانند میان مردم فاصله ایجاد کنند، اما حضور گسترده اقشار مختلف در این مراسم نشان داد که ملت ایران در بزنگاه‌های تاریخی، یکپارچه و منسجم در کنار یکدیگر می‌ایستند.»

ماجدی در ادامه با اشاره به نگاه رهبر شهید به آینده کشور و نقش جوانان در پیشرفت ایران گفت: «یکی از مهم‌ترین نکاتی که همواره در بیانات ایشان مورد توجه قرار داشت، آینده‌نگری و توجه ویژه به نسل جوان بود. امروز نیز می‌دانم در ورزش کشور وظیفه دارند این نگاه را در برنامه‌ریزی‌های خود دنبال کنند. جوانگرایی، اعتماد به ظرفیت‌های داخلی و استفاده از استعداد‌های بومی، مسیری است که می‌تواند آینده ورزش ایران را تضمین کند.»

وی تأکید کرد: «اگر می‌خواهیم ورزش ایران همچنان در مسیر پیشرفت حرکت کند، باید رهنمودهای رهبر شهید را سرلوحه فعالیت‌های خود قرار دهیم.» توجه به جوانان، برنامه‌ریزی بلندمدت و استفاده از ظرفیت‌های داخلی، مهم‌ترین سرمایه ورزش کشور برای رسیدن به موفقیت‌های بزرگ‌تر خواهد بود.»

ماجدی در پایان با گرامی‌شدت یاد و خاطره رهبر شهید اظهار کرد: «امیدوارم بتوانیم ادامه‌دهنده راهی باشیم که ایشان برای اعتلای ایران اسلامی ترسیم کردند. جامعه ورزش نیز همانند گذشته، خود را متعهد می‌داند در مسیر عزت، پیشرفت و سربلندی کشور حرکت کند و با تکیه بر جوانان، آینده‌ای روشن برای ورزش ایران رقم بزند.»

روایت بهروز عطایی، سرمربی پیشین تیم ملی والیبال از دیدار با حضرت آیت الله سیدعلی خامنه‌ای

قائد شهید اعتقاد ویژه‌ای به مربیان ایرانی داشتند

مصاحبه

رضاعیاسپور

خبرنگار

بهروز عطایی سرمربی پیشین تیم‌های ملی والیبال جوانان و بزرگسالان کشورمان با بیان این مطلب که قائد شهید نگاه و علاقه ویژه‌ای به والیبال داشت و همواره در دیدارهایی که با ایشان داشتیم توصیه‌ها و فرمایشات ایشان باعث می‌شد من و شاگردانم انرژی مضاعفی برای کسب موفقیت و پیروزی در میادین معتبر بین‌المللی پیدا کنیم. به همین بهانه و همزمان با مراسم وداع و تشییع پیکر رهبر شهید با عطایی همکلام شدیم تا پای خاطراتی بنشینیم که او از دیدارهای مختلف خصوصی و جمعی جامعه ورزش ووالیبال با ایشان داشتند.

پیروزی‌های والیبال مردم را شاد می‌کند

بهروز عطایی سرمربی اسبق تیم ملی والیبال کشورمان که سابقه درخشش با والیبالست‌های جوان در رقابت‌های جهانی را نیز در کارنامه دارد و جزو مربیان ایرانی موفق بود که بارها توفیق دیدار با قائد شهید را در دیدارهای گروهی و اختصاصی داشت در خصوص نخستین دیداری که پس از قهرمانی والیبالست‌های جوان در رقابت‌های جهانی جوانان با رهبر شهید داشتند، می‌گوید: «یادم هست آن زمان که من و بچه‌ها شنیدیم که ایشان ما را به حضور پذیرفتند و قرار است با کاپیتان ملاقات کنیم، سر را پا نمی‌شناختیم. هم من و هم بچه‌های والیبال

شهادت
مظلومانه قائد
شهیدمان دنیا
را از خواب
بیدار خواهد
کرد و پرچم
مقدس ایران
اسلامی را در
دنیا به اهتزاز
در خواهد آورد

khamenei.ir

دید می‌شود و رهبر شهید هم حواسش به ما هست.»

قهرمانی با جوانان امیدبخش بود

عطایی در ادامه به تمجید ویژه «حضرت آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای» بعد از قهرمانی تیم ملی زیر ۲۱ سال والیبال در رقابت‌های جهانی ۲۰۱۹ نیز اشاره‌ای دارد: «قهرمانی جوانان ایران در مسابقات جهانی زیر ۲۱ سال در سال ۲۰۱۹ برای رهبر شهیدمان خیلی امیدبخش و خوشحال‌کننده بود. تا جایی که ایشان این موفقیت را توفیق و دستاوردی بسیار بار ارزش برای والیبال و ورزش ایران دانستند. زیرا معتقد بودند که این موفقیت موجب خوشحالی مردم به من و بچه‌های جوانان به رشته والیبال شده بود. به

همین دلیل رهبر شهید چند بار تأکید داشتند که چون مردم از این موفقیت خوشحال شدند، ایشان هم ضمن آنکه شخصاً از موفقیت جوانان ایران خوشحالتند از خوشحالی مردم نیز شاد و خرسند شدند. خاطرم هست قائد شهید بعد از اتمام جلسه وقتی خدمت‌شان عرض کردم که تعدادی از والیبالست‌های جوان مشمول نظام وظیفه هستند و اگر عارف نشوند باید به جای بازی در تیم ملی به خدمت مقدس سربازی بروند، ایشان فوراً دستور دادند تا مسئولان مربوطه برای معافیت بچه‌های ما اقدامات لازم را در دستور کار قرار دهند. این موضوع کمک بزرگی به تیم ملی والیبال بود که هدیه ارزشمندی رهبر شهید به من و بچه‌های تیم ملی بود. حقیقتاً باورش سخت است که دیگر ما آقای شهیدمان

را نداریم اما یک چیز را مطمئنم و آن هم این است که شهادت مظلومانه قائد شهیدمان دنیا را از خواب بیدار خواهد کرد و پرچم مقدس ایران اسلامی را در دنیا به اهتزاز در خواهد آورد.»

تأکید فراوان بر استفاده از دانش مربیان ایرانی

بهروز عطایی در خاتمه از تأکید ویژه‌ی قائد شهید بر استفاده از مربیان ایرانی در رأس هرم فنی تیم‌های ملی به خصوص در رشته والیبال یاد می‌کند که موجبات بیشتر دیده شدن مربیان توانمند و با دانش ایرانی را فراهم آورد: «خاطرم هست در آن دیدار به یادماندنی و فراموش‌نشدنی برای من و تمامی بچه‌های والیبال ایران، ایشان ضمن ابراز خرسندی از فراوانی از این دستاورد جهانی فرمودند: همواره قلباً و عمیقاً معتقدند که تیم‌های ورزشی کشور شایسته است با هدایت و دانش سرمربیان ایرانی در دنیا و عرصه‌های مختلف بین‌المللی حاضر شوند. رهبر شهیدمان چند مرتبه تأکید داشتند که اعتقاد شخصی‌شان این است که سرمربی تیم‌های ملی ایران باید یک مربی توانمند و با دانش ایرانی باشد. البته ایشان همان موقع فرمودند که دخالتی در امور فنی فدراسیون‌ها و تیم‌های ورزشی ندارند اما نگاه و اعتقادات‌شان این است که سرمربیان تیم‌های ملی ایران خیلی بهتر است ایرانی باشند. این لطفی بود که شامل حال من و کادر فنی تیم ملی شهیدمان جوانان شد که نگاه قائد همواره به ما انرژی مضاعف در تمامی عرصه‌های داخلی و بین‌المللی داد.»

یادداشت

محمدحسین جمشیدی

عهدمان را فراموش نمی‌کنیم

نماز دیروز که شروع شد، فقط صدای شیون شنیده می‌شد. این محسوس‌ترین نشانه عزای ما ایرانی‌هاست. این بار عزای ما تفاوتی آشکار با سوگ‌های دیگرمان دارد. این داغ، ما را متحد کرد، مشت‌هایمان را گره کرده به آسمان برد، دل‌هایمان را به هم پیوند داد، بیدارترمان ساخت، مقاوم‌تر شدیم و برای رسیدن به هدفی که رهبر شهیدمان ترسیم نموده بود، راسخ‌ترمان کرد.

حالا کنار هم ایستاده‌ایم؛ آن گونه که رهبر شهیدمان دوست داشت. زیر پرچمی که عزتش همه فکر رهبر شهیدمان بود. اکنون همه یک پیکریم با روح و فکری واحد. حالا به دستور رهبر فکرم و عمل می‌کنیم. به ایران قدرتمند، علمی، صنعتی و خودکفا در همه زمینه‌ها تا دست‌مان به جای التماس به بیگانه، روی زانوی خودمان باشد. به رهبر شهید و عزیزمان اطمینان می‌دهیم همان گونه که بر داریم که او می‌خواست.

اطمینان می‌دهیم که برای سربلندی ایران عزیز و اسلامی، با همه وجودمان تلاش کنیم. رهبر شهیدمان را امروز با این دعا تشییع می‌کنیم که پاسدار خوبی برای ایران اسلامی باشیم.

خبر

ملی‌پوش والیبال ایران در سری آیتالیا

عرشیا به‌نژاد با پادوو قرارداد بست

عرشیا به‌نژاد ملی‌پوش جوان والیبال ایران فصل آینده را در لیگ والیبال حرفه‌ای سری آیتالیا بازی خواهد کرد. عرشیا به‌نژاد، ملی‌پوش والیبال ایران که فصل گذشته در تیم شهداب یزد توپ می‌زد به تیم پادوو ایتالیا پیوست. پادوو یکی از قدیمی‌ترین باشگاه‌های والیبال ایتالیاست. این تیم در شهر پادوو در شمال ایتالیا و استان ونتو قرار دارد و بازی‌های خانگی خود را در سالن Kio-ene Arena برگزار می‌کند که حدود پنج هزار نفر ظرفیت دارد. این باشگاه بیشتر به خاطر پرورش استعدادهاى جوان شناخته می‌شود و در سال‌های اخیر بازیکنان زیادی را به تیم‌های بزرگسال ایتالیا و اروپا معرفی کرده است. رسانه رسمی باشگاه پادوو در خصوص جذب به‌نژاد نوشت: «عرشیا به‌نژاد، پاسور ایرانی متولد ۲۰۰۳ با قد ۱۹۵ سانتی‌متر و مهارت بالای پاس، پاسور اصلی جدید باشگاه پادوو خواهد بود. او جانشین سیمونه رینالدی می‌شود که به‌تازگی جدایی اش اعلام شده و محصول آکادمی این باشگاه بود. به‌نژاد در سال ۲۰۲۳ همراه تیم ملی زیر ۲۱ سال ایران قهرمان جهان شد و در همان مسابقات عنوان بهترین پاسور را نیز به دست آورد. او پس از طی کردن روند پیشرفت در تیم‌های ملی و حضور در مهم‌ترین رقابت‌ها، اکنون برای نخستین تجربه حرفه‌ای خود در خارج از ایران، باشگاه پادوو را انتخاب کرده است.»

درخشش ملی‌پوش سابق تنیس روی میز در بنگه دنیا

نایب قهرمانی اخلاق پسند

در خاک آمریقا

کاپیتان اسبق تیم ملی تنیس روی میز ایران، در مسابقات قهرمانی بالای ۳۰ سال آمریکا به مقام نایب‌قهرمانی دست یافت. محمدرضا اخلاق پسند کاپیتان اسبق تیم ملی تنیس روی میز ایران در رقابت‌های بالای ۳۰ سال در کشور آمریکا نایب قهرمان شد.

اخلاق پسند با داشتن بیش از ۴۰ سال، در حالی در این رده سنی در رقابت‌های قهرمانی بالای ۳۰ سال صاحب عنوان نایب قهرمانی شد که در فینال مقابل حریفی ۳ ساله با نتیجه نزدیک ۳ بر ۲ شکست خورد و از قهرمانی در این رقابت‌ها بازماند. محمدرضا اخلاق پسند در سال ۲۰۰۴ تنها نماینده تنیس روی میز ایران در بازی‌های المپیک تابستانی آتن بود.

مسابقات کشتی آزاد جوانان قهرمانی آسیا

ایران قهرمانی در آسیا را از دست داد

تیم ملی کشتی آزاد جوانان ایران با کسب ۸ مدال عنوان نایب قهرمانی در آسیا را کسب کرد و از سکوی قهرمانی پایین آمد. رقابت‌های کشتی آزاد جوانان ۲۰۲۶ قهرمانی آسیا روزهای ۱۳ و ۱۴ تیرماه در شهر پاتالیا تایلند برگزار شد و تیم ایران با ۳ مدال طلا، ۲ مدال نقره و ۳ مدال برنز و ۱۹۰ امتیاز به عنوان نایب قهرمانی دست یافت. برای تیم ایران، سبحان اسمی در وزن ۷۹ کیلوگرم، ابوالفضل شمس‌ی پور در وزن ۸۶ کیلوگرم و ابوالفضل محمدنژاد در وزن ۱۲۵ کیلوگرم به مدال طلا، امیررضا تیموری‌زاد در وزن ۶۵ کیلوگرم و محمد مهدی میموند در وزن ۷۴ کیلوگرم به مدال نقره، علی اصغر سلطانی در وزن ۶۱ کیلوگرم، سجاد پیردابه در وزن ۷۰ کیلوگرم و امیرحسین خاکیا در وزن ۹۲ کیلوگرم به مدال برنز رسیدند. در رده‌بندی تیمی، قزاقستان با ۱۷۰ امتیاز قهرمان شد و تیم ایران هم با ۱۶۴ در رده دوم ایستاد.

آخرین وضعیت خدمت‌رسانی فدراسیون پزشکی ورزشی

فعالیت ۲۴ ساعته درمانگاه در روز تشییع و بدرقه رهبر شهید

مؤکب‌ها در استان‌های تهران، قم و خراسان رضوی هستند. رئیس فدراسیون پزشکی ورزشی از خدمت‌رسانی ۲۴ ساعته این فدراسیون در روز تشییع خبر داد: «فدراسیون پزشکی ورزشی در ۲ بخش پشتیبانی و پذیرایی و ارائه خدمات پزشکی در خدمت میهمانان عزیز در طول برگزاری مراسم وداع بود و حالا این برنامه در روز تشییع تا پایان کامل این مراسم در تهران ادامه پیدا می‌کند. درمانگاه فدراسیون نیز واقع در ضلع جنوبی ورزشگاه شهید شیرودی به صورت ۲۴ ساعته آماده ارائه خدمات پزشکی است.

رضوانی: نگاه رهبر شهید می‌تواند در مسیر ورزش اثرگذار باشد

رئیس فدراسیون پزشکی ورزشی در مراسم وداع با رهبر شهید این برنامه‌ریزی این فدراسیون برای خدمت‌رسانی در روز تشییع توضیحی را ارائه کرد. غلامرضا نوروزی با اشاره به برگزاری مراسم وداع با رهبر شهید و حضور جامعه ورزش در این مراسم گفت: «امروز وظیفه همه ماست در مراسم تشییع و بدرقه با شخصی که تمام زندگی خود را برای حفظ عزت و آبروی اسلام و نظام انقلاب گذاشت حضور فعال داشته باشیم. جامعه ورزش جوانان و فدراسیون پزشکی ورزشی نیز آماده پذیرایی و ارائه خدمات پزشکی به میهمانان در تشییع و بدرقه رهبر شهید و

رضوانی: نگاه رهبر شهید می‌تواند در مسیر ورزش اثرگذار باشد

رئیس فدراسیون ورزش‌های آبی با اشاره به برپایی مؤکب مشترک این فدراسیون و فدراسیون نجات غریق و غواصی در آیین‌های وداع و تشییع رهبر شهید، گفت: دیدارهای رهبر شهید با ورزشکاران و مدیران ورزشی، فراتر از جلسات رسمی بود و مجموعه‌ای از آموزه‌های مدیریتی، اخلاقی و فرهنگی را برای جامعه ورزش به همراه داشت: آموزه‌هایی که همچنان می‌تواند مبنای عمل مدیران و ورزشکاران باشد. محسن رضوانی، رئیس فدراسیون ورزش‌های آبی، اظهار داشت: شخصیت رهبر شهید را نمی‌توان صرفاً از منظر مسئولیت‌های سیاسی

مسابقات کشتی آزاد جوانان قهرمانی آسیا

که اوج شکوفایی این موضوع هم در رقابت‌های المپیک و بسیاری از رشته‌های ورزشی و تویی نمایان شد. قائد شهید به ورزش و ورزشکاران علاقه خاصی داشتند و همه رشته‌ها را دنبال می‌کردند. همین اتفاق با باعث شد که ملی‌پوشان ما در بیشتر بازی‌های اخیر برای شادی روح پدر و باغش شاد و بالا بودن پرچم ایران به رقابت بپردازند. توجه ویژه ایشان به مربیان وطنی تا چه اندازه جایگاه آنها را ارتقا داد؟ ایشان به مربیان وطنی هم توجه ویژه‌ای داشتند و بارها در مصاحبه‌های خود به این نکته تأکید کردند که مربیان داخلی باید بیشتر از مربیان خارجی مورد حمایت قرار بگیرند. نکته‌ها و تذکرات ایشان باعث شد که مسئولان به مربیان وطنی توجه بیشتری کنند

توجه ویژه ایشان به مربیان وطنی تا چه اندازه جایگاه آنها را ارتقا داد؟ ایشان به مربیان وطنی هم توجه ویژه‌ای داشتند و بارها در مصاحبه‌های خود به این نکته تأکید کردند که مربیان داخلی باید بیشتر از مربیان خارجی مورد حمایت قرار بگیرند. نکته‌ها و تذکرات ایشان باعث شد که مسئولان به مربیان وطنی توجه بیشتری کنند

خیلی خوشحال بودیم که قرار است به دیدار رهبر شهیدمان شرفیاب شویم. محال است نخستین ملاقاتی که با رهبر شهید داشتیم را فراموش کنیم. دیدار بسیار خوب و تأثیرگذاری برای جامعه والیبال بود. من تا پیش از آن سعادت دیدار با رهبر شهید را نداشتم و از اینکه این فرصت به من رسید بسیار خوشحال هستم و حس خوبی دارم. به هر حال ملاقات با رهبر شهید نکته بسیار مثبتی است که شاید قسمت هر ورزشکار و تیم ورزشی نشود. خاطرم هست ایشان در صحبت‌هایشان از عملکرد ما ابراز رضایت کردند و این امر برای من که مربی ایرانی تیم ملی والیبال بودم بسیار خوشحال‌کننده بود. در این دیدار فرصت به من رسید تا بتوانم دقایقی صحبت کنم و من هم سعی کردم به نکات مهمی اشاره کنم و در مورد تلاش اعضای تیم و مشکلات آنها صحبت‌هایی را مطرح کنم. همچنین از رهبر شهید بابت این فرصتی که در اختیار ما قرار دادند، تشکر ویژه کردم. بعد از خاتمه صحبت‌های من، قائد شهید در صحبت‌هایشان عنوان کردند که والیبال را به صورت ویژه دوست دارند و تأکید کردند که والیبال ورزش خوبی است. ایشان تأکید داشتند که اگرچه به واسطه مشغولیت‌های مختلفی که در طول شبانه‌روز دارند، خیلی وقت دیدن مسابقات ورزشی مختلف را نداشتند اما هر زمان بازی‌ها و مسابقات والیبال و بچه‌های من، سعی داشتند که بازی تیم والیبال ایران را ببینند. این برای من ارزشمند بود و انرژی مضاعفی به من و بچه‌های والیبال داد تا بدانیم که کار و عملکردمان

معاون توسعه منابع و مدیریت وزارت ورزش و جوانان در مراسم باشکوه وداع با قائد شهید گفت: «جامعه ورزش همیشه بیدار است و در کنار ملت خواهد بود. هر جا که احساس شود باید ورود پیدا کند، اولویت دفاع از کشور و مقاومت می‌شود.» سید منافع هاشمی، معاون توسعه منابع و مدیریت وزارت ورزش و جوانان با اشاره به وظیفه سنگین ورزشکاران در این مقطع حساس گفت: «قهرمانان در هر کشوری برای مردم عزیز هستند و به‌عنوان یک الگو به شمار می‌روند. در دیدار اخیر که قائد شهید با ورزشکاران داشتند، خطاب به ورزشکاران گفتند که شما وقتی الگو می‌شوید، کارتان سخت‌تر می‌شود برای اینکه الگوی جوانانی هستید که باید راه شما را ادامه بدهند. این فرمایش نشان دهنده آن است که جایگاه یک قهرمان مثل مدال‌آوری‌اش باید یک الگو باشد.» او همچنین ادامه داد: «امروز جامعه ورزش با افتخار در مراسم تشییع رهبر شهید در تهران، قم و مشهد حضور پیدا می‌کند. کما اینکه این خانواده در طول صد روز گذشته در میادین نیز حضور فعال داشتند. در جنگ شعله‌ور رمضان ۳۱ استان کشور خسارت‌های زیادی در بحث اماکن ورزشی داشتند و بیشتر از صد شهید

مناف هاشمی: جامعه ورزش به میزبانی از مردم افتخار می‌کند

وزرشکار تقدیم ملت شد. هاشمی با بیان اینکه جامعه ورزش با برپایی مؤکب‌های گسترده در سطح شهر میزبان مردم است، گفت: «به این میزبانی افتخار می‌کنیم، چرا که در کنار مردم برای رهبر شهید سوگواری می‌کنیم. ورزشکاران در مراسم ویژه‌ای ارادت خود را به رهبر شهید ابراز و اعلام بیعت می‌کنند که جامعه ورزش همیشه بیدار است.» معاونت توسعه منابع و مدیریت وزارت ورزش و جوانان ادامه داد: «ورزش کشور امسال، سال پر رویدادی را در پیش دارد و با همه سختی‌هایی که به کشور وارد شده، سه ماه دیگر باید در مهم‌ترین رویداد قاره، بازی‌های آسیایی ناگویا شرکت کنیم. بازی‌های المپیک جوانان، جهانی عشایر، رزمی عربستان و... را هم پیش رو داریم. ما بر این باوریم که در همین شرایط سخت باید قهرمانی‌ها را هم داشته باشیم و در این موقعیت دل مردم را شاد کنیم. هم عرصه میدان و هم عرصه‌های فرهنگی را داشته باشیم تا ارزش آن مدال چند برابر باشد.» او در این رابطه به بیانات ارزشمند قائد شهید ادامه داد: «رهبر شهید در دیداری که با اهالی ورزش جانبازان و معلولین داشتند، فرمودند مدال‌های شما ارزش بالاتری از ورزشکاران سالم دارد، چرا که شما با سختی و کمترین امکانات مدال‌آوری می‌کنید.»

معاون توسعه منابع و مدیریت وزارت ورزش و جوانان در مراسم باشکوه وداع با قائد شهید گفت: «جامعه ورزش همیشه بیدار است و در کنار ملت خواهد بود. هر جا که احساس شود باید ورود پیدا کند، اولویت دفاع از کشور و مقاومت می‌شود.» سید منافع هاشمی، معاون توسعه منابع و مدیریت وزارت ورزش و جوانان با اشاره به وظیفه سنگین ورزشکاران در این مقطع حساس گفت: «قهرمانان در هر کشوری برای مردم عزیز هستند و به‌عنوان یک الگو به شمار می‌روند. در دیدار اخیر که قائد شهید با ورزشکاران داشتند، خطاب به ورزشکاران گفتند که شما وقتی الگو می‌شوید، کارتان سخت‌تر می‌شود برای اینکه الگوی جوانانی هستید که باید راه شما را ادامه بدهند. این فرمایش نشان دهنده آن است که جایگاه یک قهرمان مثل مدال‌آوری‌اش باید یک الگو باشد.» او همچنین ادامه داد: «امروز جامعه ورزش با افتخار در مراسم تشییع رهبر شهید در تهران، قم و مشهد حضور پیدا می‌کند. کما اینکه این خانواده در طول صد روز گذشته در میادین نیز حضور فعال داشتند. در جنگ شعله‌ور رمضان ۳۱ استان کشور خسارت‌های زیادی در بحث اماکن ورزشی داشتند و بیشتر از صد شهید

مسابحه

فائز زمانی

شهرام هروی، مدیرفنی تیم‌های ملی کاراته، از قائد شهید به عنوان حامی همیشگی ورزش ایران یاد می‌کند. شخصیتی که به گفته او، در میان آنبوه مسئولیت‌هایش، موفقیت ورزشکاران را لحظه‌به‌لحظه دنبال می‌کردند و با پیام‌ها و دیدارهایشان، روحیه‌ای مضاعف به قهرمانان و مربیان می‌بخشیدند. هروی معتقد است این نگاه، نه تنها جایگاه مربیان داخلی را ارتقا داد، بلکه انگیزه ملی‌پوشان برای سربلندی پرچم ایران را دوچندان کرد.

مسابحه مراسم وداع با قائد شهید با حضور پرشور مردم را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ ایشان حکم پدر ما را داشتند و مراسم وداع و بدرقه رهبر شهید با حضور مردم همیشه در صحنه و جامعه ورزش بسیار باشکوه برگزار شد. ایشان بزرگ‌ترین آزاد‌مرد تاریخ جهان بودند که خداوند هم توفیقی داد تا بتوانیم در مراسم بدرقه‌شان حضور داشته باشیم. دیدگاه ایشان نسبت به ورزش و ورزشکاران چگونه بود؟ در ادوار تمام مسابقات اعم از رقابت‌های قهرمانی آسیا و جهان، بازی‌های آسیایی و المپیک، به رغم تمام مشغله‌هایشان، سریع پیام می‌دادند و یا دیدارهایی را اختصاص می‌دادند که با ورزشکاران و مربیان صحبت کنند و حمایت

توجه ویژه حضرت آیت الله سید علی خامنه‌ای، جایگاه مربیان داخلی را ارتقا داد

هروی: نگاه پدران رهبر شهید تعصب ما را به ایران بیشتر کرد

روی خط جام جهانی

گلاباتور مورینیو با ۲۰ میلیون به رئال پیوست

عملیات ضربتی پرز

باشگاه رئال مادرید به طور رسمی خرید دنزل دومفریس، مدافع راست ۳۰ساله اینترمیلان را با قراردادی چهارساله تا ۲۰۲۳ اعلام کرد. کپکشانش با فعال کردن بند فسخ ۲۰ میلیون یورویی این ملیپوش هلندی، در یک عملیات ضربتی سهروزه، رقبا از جمله بارسلونا را پشت سر گذاشتند. این انتقال که براساس وعده انتخاباتی فلورنتینو پرز انجام شد، با اصرار ویژه ژوزه مورینیو (سرمربی جدید رئال) صورت گرفت و سیاست باشگاه مبنی بر عدم پرداخت هزینه برای بازیکنان بالای ۳۰سال را شکست. دومفریس که اشتیاق زیادی برای پیوستن به مادرید داشت، با قامت ۱.۸۸متر و قدرت بدنی فوق العاده، قرار است مستقیماً با ترنت الکساندر-آرنولد برای جانشینی دنی کارواخال (۲۷ جام در ۲۳ سال) رقابت کند.

مسیر زندگی دومفریس، داستانی الهام بخش است؛ او که در کودکی به دلیل نداشتن تکنیک ناب مورد تمسخر تیم ملی هلند دعوت شد. آمار او در ۲۰۲۷بازی برای اینتر (۲۷ گل و ۲۸ پاس گل) نشان از روحیه تهاجمی بالایی دارد که میانگین تأثیرگذاری اش در گل سازی، بالاتر از بسیاری مدافعان راست مطرح جهان است. نکته جالب دیگر پیشینه ملی اوست؛ پدر و مادرش اهل اروپا و سوئد هستند و او از ۱۷سالگی دو بازی دوستانه برای آرژانتین انجام داد، اما رویای اصلی اش یعنی بازی برای هلند را محقق کرد. مراسم معارفه دومفریس برای او آخرین ژوئیه برنانه ریزی شده و او تا ۲۴سالگی در برناثو به میدان می رود.

گایو: رونالدو هنوز می تواند

سرنوشت بازی را تغییر دهد

گایو، هافبک جوان تیم ملی اسپانیا، پیش از دیدار حساس مرحله یک‌هشتم نهایی جام جهانی ۲۰۲۶ مقابل پرتغال، از این تیم به عنوان دشوارترین حریف لاروخا در این رقابت‌ها یاد کرد و نسبت به انتقادهایی که از کریستیانو رونالدو مطرح می شود، واکنش نشان داد. او تأکید کرد رونالدو همچنان یکی از بزرگ‌ترین بازیکنان تاریخ فوتبال است و توانایی تغییر نتیجه هر مسابقه‌ای را دارد. ستاره بارسلونا همچنین درباره همتیمی سابقش، ژائو کانسلو گفت تا پیش از مسابقه هیچ گفت‌وگویی با او نخواهد داشت، زیرا هر دو کاملاً روی مواقیع تیم‌های ملی خود متمرکز هستند. گایو با اشاره به شکست اسپانیا مقابل پرتغال در فینال لیگ ملت‌های اروپا افزود، ناگامی می‌تواند انگیزه مضاعفی برای لاروخا باشد و امیدوار است شاگردان لوئیس دلافونته با تمرکز بیشتری از فرصت‌های خود استفاده کرده و راهی مرحله یک‌چهارم نهایی شوند.

امبابه: در فوتبال کتیف هم می توانیم

برنده شویم

کیلیان امبابه پس از پیروزی یک بر صفر فرانسه برابر پاراگوئه، اعتراف کرد که خروس‌ها برای عبور از سد دفاعی حریف مجبور شدند وارد نبردی فیزیکی شوند. کاپیتان فرانسه که تک گل تیمش را از روی نقطه پنالتی به ثمر رساند، در جریان مسابقه بارها با جونویر آلونسو، مدافع پاراگوئه درگیری لفظی پیدا کرد و تصاویر تلویزیونی عصبانیت او را به نمایش گذاشت. امبابه پس از بازی گفت فرانسه نشان داد تنها تیمی هجومی و نمایشی نیست و اگر شرایط ایجاب کند، می‌تواند در یک بازی سخت و پر فشار نیز پیروز شود. او با اشاره به دفاع فشرده پاراگوئه تأکید کرد مهم‌ترین مسأله در فوتبال کسب پیروزی است. ستاره رئال مادرید همچنین درباره دیدار آینده برابر مراکش هشدار داد که این مسابقه نیز بسیار دشوار خواهد بود و با شوخی گفت احتمالاً اشرف حکیمی از حلال‌برایش پیام فرستاده است.

شوامنی هم قصد جدایی ندارد

چالش بزرگ مورینیو در رئال

برنامه بازسازی خط میانی رئال مادرید با مانع بزرگی روبه‌رو شده است. در حالی که ژوزه مورینیو برای جذب هافبک‌های جدید به درآمد حاصل از فروش بازیکنان نیاز دارد، اولین شوامنی نیز مانند ادواردو کامابونگا علاقه‌ای به ترک سانتیاگو برناثو ندارد. رسانه‌های اسپانیایی گزارش داده‌اند که رئال در صورت دریافت پیشنهاد مناسب حاضر به فروش شوامنی خواهد بود، اما این هافبک فرانسوی آینده خود را همچنان در جمع کپکشانی‌ها می‌بیند. در همین حال، چند باشگاه لیگ برتر انگلیس به همراه پارس پارس ژرمن، اینتر و یوونتوس شرایط این بازیکن را زیر نظر گرفته‌اند. رئال همچنین از اهداف اصلی خود می‌داند، اما مقاومت شوامنی و کامابونگا می‌تواند برنامه‌های نقل و انتقالاتی باشگاه را با مشکل مواجه کند.

گواردیولا بهترین گزینه هدایت هلند است

رونالد دی‌جوئر معتقد است اکنون بهترین زمان برای تلاش قدراسیون فوتبال هلند جهت جذب پپ گواردیولا است. ملی‌پوش سابق نارنجی‌ها در گفت‌وگو با تلگراف، سرمربی منچسترستری را جانشین ایده‌آل رونالد کومان دانست و گفت گواردیولا با فوتبال هجومی، مالکانه و پرس شدید، کاملاً با هویت سنتی فوتبال هلند همخوانی دارد. دی‌جوئر همچنین یادآور شد که گواردیولا همواره از یوهان کریف به عنوان مهم‌ترین استاد دوران فوتبالش یاد کرده و بارها گفته است که بخش بزرگی از موفقیت‌های او مدیون اسطوره فوتبال هلند است. به اعتقاد او، هدایت تیم ملی هلند می‌تواند فرصتی باشد تا گواردیولا دین خود را به فوتبال این کشور ادا کند و فلسفه کریفی را در سطح ملی ادامه دهد.

دربی آتشین اگیری در دالاس

رونالدو برابر نسل طلایی لاروخا

پیش بازی

فرخ حسایی

خبرنگار

1/8

دوشنبه

22:30

پرتغال - اسپانیا

<ul style="list-style-type: none">سرمربی: <p>رونالدو مارتینس</p>	<ul style="list-style-type: none">سرمربی: <p>لوئیس دلافونته</p>
<ul style="list-style-type: none">دوگو کاستا ژائو کانسلو روبن دیاس رناو ویگا نونو مندز ویتینیا ژائو توس پدرو نتو برونو فرناندز رافائل لیاو کریستیانو رونالدو	<ul style="list-style-type: none">اونای سیمون پدرو پورو پائو کوبارسی امبریک لاپورت مارک کوکوریا رودی لامین یامال دنی اولمو آکس بائنا میکل اوپازابال

مرحله یک‌هشتم نهایی جام جهانی ۲۰۲۶ یکی از جذاب‌ترین و حیثیتی‌ترین تقابلی‌های خود را در ورزشگاه دالاس تجربه خواهد کرد؛ جایی که دو همسایه قدیمی شبه‌جزیره اگیری، پرتغال و اسپانیا برای کسب بلیت حضور در جمع هشت تیم برتر جهان مقابل یکدیگر صف‌آرایی می‌کنند.

این مسابقه فقط یک نبرد فوتبالی نیست بلکه جدالی میان دو سبک، دو نسل و دو فلسفه متفاوت است. از یک سو کریستیانو رونالدو که شاید آخرین جام جهانی دوران حرفه‌ای خود را تجربه می‌کند و از نسوی دیگر تیم جوان، پراترزی و منسجم اسپانیا که با هدایت لوئیس دلافونته یکی از مدعیان اصلی قهرمانی محسوب می‌شود.

اسپانیا؛ تیمی که دوباره بوی قهرمانی می‌دهد

لاروخا پس از سال‌ها ناگامی در مراحل حذفی جام جهانی، حالا نشانه‌های بازگشت به روزهای طلایی را بروز داده

است. پیروزی قاطع ۳برصفر مقابل اتریش نه تنها نخستین برد اسپانیا در مراحل حذفی جام جهانی پس از قهرمانی سال ۲۰۱۰ بود، بلکه نشان داد این تیم دیگر اسیر خاطرات نسل طلایی قدیم نیست و هویت تازه‌ای برای خود ساخته است.

در آن دیدار، میکل اوپازابال با گل

آمریکا به دنبال شکستن طلسم بلژیک

شیاطین سرخ در کمین میزبان

در سخت‌ترین شرایط نیز هرگز تسلیم نمی‌شود.

بلژیک؛ بازگشتی از دل ناامیدی

بلژیک برای رسیدن به جمع ۱۶ تیم برتر، یکی از دراماتیک‌ترین بازی‌های جام را پشت سر گذاشت. شیاطین سرخ در دیدار درحالت قیل تا دقیقه ۸۵ با نتیجه ۲ بر صفر از سنگال عقب بودند و حذف آنها قطعی به نظر می‌رسید، اما شخصیت این تیم بار دیگر خود را نشان داد. روملو لوناگو و یوری تیلمانس در فاصله‌ای

یک شوت در چهارچوب به حریف نداد؛

آسامی که آخرین بار در فینال جام جهانی ۲۰۱۴ میان آلمان و آرژانتین

ثبت شده بود.

این آمار نشان می‌دهد اسپانیا تنها

زیبا بازی نمی‌کند؛ بلکه فوتبالی کاملاً

متعادل و حساب‌شده ارائه می‌دهد.

پایان تیکی تاکا؛ آغاز فوتبال

عمودی

با حضور لوئیس دلافونته روی نیمکت، اسپانیا از سبک سنتی تیکی تاکا فاصله

گرفته است.

اکنون لاروخا با آرایش پایه ۴-۳-۲ وارد

زمین می‌شود، اما در جریان مسابقه

بارها به ۴-۲-۳-۱ تغییر شکل می‌دهد.

انتقال سریع توپ، فشار شدید پس

از از دست دادن مالکیت، استفاده

گسترده از وینگرها و حملات مستقیم،

مهم‌ترین ویژگی‌های نسخه جدید

اسپانیا هستند.

بازیکنانی مانند لامین یامال، دنی اولمو

و اوپازابال سرعت و خلاقیتی به این تیم

داده‌اند که سال‌ها در فوتبال اسپانیا

کمتردیده می‌شد.

پرتغال؛ تیمی که هنوز جای پیشرفت دارد

در سوی مقابل، پرتغال با وجود

صود بدون شکست، هنوز نتوانسته

موازنات را کاملاً راضی کند.

تساوی مقابل کنگو و کلمبیا، نشان

داد تیم روبرتو مارتینس در خلق

موقعیت‌های گل ثبات لازم را ندارد.

با این حال، پیروزی دراماتیک برابر

راوموس بار دیگر شخصیت این تیم

را به نمایش گذاشت.

آن مسابقه یکی از عجیب‌ترین بازی‌های

جام بود؛ چهار گل مردود، یک گل مردود

کراسی در آخرین ثانیه پس از بازیابی

VAR و در نهایت صعود پرتغال.

رونالدو هنوز تمام نشده

کریستیانو رونالدو در ۴۱سالگی

همچنان رهبر پرتغال محسوب می‌شود.

او مقابل کراسی نخستین گل خود

در مراحل حذفی جام جهانی را به ثمر

رساند، اما تعویض زودهنگامش رضایت

فوق ستاره پرتغالی را به همراه نداشت.

با این وجود، انتظار می‌رود مارتینس

دوباره به کاپیتان افسانه‌ای تیمش

اعتماد کند و او را از ابتدایه میدان

بفرستد.

در کنار رونالدو، گونسالو راموس نیز

برگ برنده بزرگی روی نیمکت خواهد

بود. مهاجمی که به طور متوسط

هر ۳۷ دقیقه روی یک گل پرتغال اثر

گذاشته و یکی از مؤثرترین بازیکنان

این جام بوده است.

نبرد میانه میدان

احتمالاً حساس‌ترین نبرد مسابقه در

مرکز زمین شکل خواهد گرفت.

رودری و پدری مقابل ویتینیا و ژائو نوس

قرار می‌گیرند؛ چهار هافبکی که کیفیت

فنی فوق العاده‌ای دارند و می‌توانند ریتم

مسابقه را تعیین کنند.

اگر اسپانیا بتواند مالکیت توپ را حفظ

کند، شانس بیشتری برای کنترل بازی

خواهد داشت، اما اگر پرتغال بتواند

انتقال‌های سریع خود را اجرا کند،

رونالدو و رافائل لیاو فرصت‌های

خطرناکی خواهند داشت.

آمار به سود اسپانیاست

نگاهی به تاریخ تقابل‌های دو تیم نیز

برتری نسبی اسپانیا را نشان می‌دهد.

لاروخا تنها هفت بار در ۴۱ دیدار گذشته

برابر پرتغال شکست خورده است،

هرچند آخرین روبرویی رسمی دو تیم

در فینال لیگ ملت‌های اروپا با پیروزی

محروم شد و غیبت او می‌تواند قدرت

تهاجمی میزبان را کاهش دهد.

اکنون نگاه‌ها به ریکاردو پپی دوخته شده

است؛ مهاجمی که در ۴۱ بازی ملی، ۱۳ گل

به ثمر رسانده و فرصت بزرگی برای اثبات

توانایی‌هایش خواهد داشت.

تاریخ به سود بلژیک

اگر آمار تقابل‌های مستقیم ملاک باشد،

شرایط برای آمریکا چندان امیدوارکننده

نیست. آخرین روبرویی دو تیم در ماه

مارس ۲۰۲۶ با برتری پرگل ۵ بر ۲ بلژیک به

پایان رسید؛ نتیجه‌ای که ششمین پیروزی

متوالی شیاطین سرخ برابر آمریکا را رقم زد.

با این حال، فوتبال بارها نشان داده که

مسابقات جام جهانی با بازی‌های دوستانه

با دیدارهای گذشته تفاوت دارد و آمریکا

امیدوار است با حمایت تماشاگران، این

روند را متوقف کند.

دی بروینه؛ مغز متفکر بلژیک

اگرچه روملو لوناگو همچنان یکی از

چهره‌های مهم بلژیک است، اما انتظار

می‌رود این مهاجم با تجربه بار دیگر بازی

را از روی نیمکت آغاز کند و در نیمه دوم

به میدان برود.

در عوض، بار اصلی طراحی حملات

بردوش کوین دی‌بروینه خواهد بود؛

ستاره‌ای که همچنان رهبر فنی بلژیک

محسوب می‌شود و با پاس‌های دقیق

خود می‌تواند هر خط دفاعی را دچار

مشکل کند.

در کنار او، ژرمی دوکوا با سرعت فوق العاده

و لئاندرو تروسار با تکنیک بالا، ملثک

هجومی خطرناکی را تشکیل می‌دهند.

شارل دل‌کتلار نیز به عنوان مهاجم نوک

و وظیفه تمام‌کردن حملات را بر عهده

خواهد داشت.

1/8

شنبه

3:30

آمریکا - بلژیک

<ul style="list-style-type: none">سرمربی: <p>رونالدی گارسیا</p>	<ul style="list-style-type: none">سرمربی: <p>ماتو ریسو پوچتینو</p>
<ul style="list-style-type: none">تیبو کورتوا تموئی کاستانه آرتور تات براندون مخل ماکسیم دوکوپیر هانس فاناکن یوری تیلمانس لئاندرو تروسار کوین دی‌بروینه ژریمی دوکو شارل دکتلار	<ul style="list-style-type: none">مت فریزر الکس فریمن کریس ریچاردز تیم ریم آنتونی رابینسون مالک تیلمن تایلر آدامز وستون مک‌کنی سرچینیو دست ریچاردو پپی کریستین پولیشیچ

تلخ حذف در مرحله گروهی جام جهانی

۲۰۲۲ را فراموش نکرده‌اند و حالا انگیزه

زادای برای بازگشت به جمع مدعیان

دارند.

آمریکا؛ رؤیای صعود با حمایت هواداران

آمریکا در این جام نشان داده تیمی

متفاوت نسبت به دوره‌های گذشته

است. ستاره‌های جوان این تیم در

کنار تجربه بازیکنانی مانند کریستین

پولیشیچ و تایلر آدامز، ترکیبی متعادل

ساخته‌اند که نتوانسته تا این مرحله پیش

باید. شاگردان پوچتینو در مرحله قبل با

برتری ۲ بر صفر برابر بوسنی و هرزگوین

راهی یک‌هشتم نهایی شدند، اما این

صدم‌رتبنی در گروه G و کسب پنج

امتیاز، بدون شکست به مرحله حذفی

رسیده بود. بلژیکی‌ها که در جام جهانی

۲۰۱۸ به مقام سوم رسیدند، هنوز خاطره

فراموش نشدنی بود.

اوپا وجود ناراحتی از حذف معتقد

است بازیکنان با وجدانی آسوده

مسابقات را ترک می‌کنند؛ «این

شکست برای ما دردناک است، اما

در عین حال احساس می‌کنیم که

هر آنچه در توان داشتیم در زمین

ارائه کردیم.»

حمایت کامل از گوستاوو آلفارو

گو مز در بخش دیگری از

صحبت‌هایش به تمجید از گوستاوو

آلفارو، سرمربی تیم ملی پاراگوئه،

پردازش و نقش او را در پیشرفت این

تیم بسیار مهم دانست.

او گفت: «اگر به یک یا دو سال قبل

نگاه کنیم، متوجه می‌شویم کجا

بودیم و امروز به کجا رسیدیم. این

بزرگ‌ترین موفقیت ماست.»

کاپیتان پاراگوئه همچنین به تأثیر

پرتغال در ضربات پنالتی به پایان رسید.

همچنین اسپانیا در ۹مسابقه از

۱۰دیدار رقابتی اخیر خود گلین شبت

کرده و اوپازابال روی پنج گل از هشت

گل تیمش در این جام تأثیر مستقیم

داشته است.

از سوی دیگر، شش مسابقه از هشت

بازی پرتغال در سال ۲۰۲۶ با تساوی

می‌دهد شاگردان مارتینس معمولاً با

ساختار فنی تیم باید دگرگون شود

درخشان: بازیکنان پرسپولیس در حد این تیم نیستند

مصاحبه
محمد محمدی سدی
عبرنگار

ایران نمی‌توان چنین هزینه‌هایی کرد و باید صرفه‌جویی کرد در غیر این صورت کار باشگاه‌ها سخت خواهد شد. شرایط کشور ما با توجه به جنگ اخیر باعث شده تا فوتبال ما تحت تأثیر قرار بگیرد و قطعاً فصل آینده تیم‌ها با کمبودهای مالی زیادی مواجه شوند.» این پیشکسوت پرسپولیس بیان داشت: «مدیران باشگاه در وهله اول باید یک تیم خوب برای فصل آینده ببندند. بعد از بازی با چادرملو مدیرعامل پرسپولیس نسبت به عملکرد بازیکنان انتقاد کرد و قطعاً با این شرایط پرسپولیس نیازمند یک خانه تکانی اساسی است. هواداران خیلی ناراحت و خواستار این هستند تا تیم فصل آینده ناکامی این فصل جبران شود. پرسپولیس در انتخاب بازیکنان مشکل داشت و این به ندرت تا هر چه زودتر تیم را جمع چور و آماده حضور در فصل بعد کند. حمید درخشان، پیشکسوت پرسپولیس در خصوص شرایط این روزهای پرسپولیس به «ایران ورزشی» گفت: «باید هرچه زودتر تکلیف تیم مشخص و برنامه ریزی برای فصل آینده انجام شود. ضمن اینکه پرسپولیس وضعیت خوبی ندارد. شکست های نیم فصل دور و باخت مقابل چادرملو باعث ناراحتی هواداران شده است و حال باید مدیران باشگاه با یک تصمیم منطقی به فکر فصل آینده باشند تا تیم فصل آینده بتواند در جایگاهی که مدنظر هواداران است، قرار بگیرد.»

پرسپولیس چند سالی بود که در مدیریت به یک ثبات نسبی رسیده بود اما فصل گذشته این تیم هم با تغییرات مدیریتی همراه بود و همین موضوع باعث شد تا نتایج ابتدای فصل را بگیرد

جذب شدند، اشتباه بزرگی انجام دادند.» او به صحبت‌های خود این‌گونه ادامه داد: «متأسفانه انتخاب‌های شخصی باعث می‌شود تا کار به مشکل بخورد و فرصت را از دست بدهیم. تصمیمات نادرست باعث می‌شود تا تیم دچار آشفتگی شود. پرسپولیس چند سالی بود که در مدیریت به یک ثبات نسبی رسیده بود اما فصل گذشته این تیم هم با تغییرات مدیریتی همراه بود و همین موضوع باعث شد تا تیم نتواند نتایج ابتدای فصل را بگیرد. مهمترین موضوع در بحث ثبات نتیجه‌گیری در مدیریت باشگاه است.» این پیشکسوت پرسپولیس در ادامه با اشاره به انتخاب اشتباه مدیران در جذب

بازیکن تصریح کرد: «در خارج از کشور افراد متخصصی هستند که اقدام به جذب بازیکن می‌کنند اما در ایران این‌گونه نیست و افرادی هستند که به عنوان دلال بازیکن به مدیران معرفی می‌کنند که در نهایت کیفیت این بازیکنان آنقدر پایین است که نمی‌تواند کمک حال تیم باشد. سال‌هاست که فوتبال ما در انتخاب بازیکن مشکل دارد و هیچ‌گاه تخصصی به این موضوع نگاه نکردیم و در نهایت فرصت‌ها را از دست می‌دهیم و به ناکامی می‌رسیم.» درخشان در خصوص جذب مربیان خارجی گفت: «همیشه خریدهای احساسی به پرسپولیس ضربه وارد می‌کند که البته این انتخاب‌ها تنها مختص بازیکن نیست و در

جذب مربیان هم چنین موضوعی صادق است. مربیان زیادی به فوتبال ایران آوردیم که آنها تأثیرگذار نبودند و ما توانستیم جمع بندی رسیده‌ایم. به این چشم‌انداز نگاه کنید. ما به کشورهای دیگر بروند و با قراردادهای آنچنانی از نظر مالی پیشرفت کنند.» او در پاسخ به این سوال که آیا پرسپولیس به جذب مربی خارجی نیاز دارد؟ افزود: «گزینه‌های زیادی هست و این گزینه‌ها می‌تواند ایرانی باشند. در همین فوتبال ایران مربیان داخلی خوبی حضور دارند که می‌توانند هدایت تیم‌های بزرگ ایران را برعهده بگیرند. هر زمان که نگاه تخصصی نداشته‌ایم این مورد ضربه خوردیم. بهترین

روش این است که با جذب بازیکنان خارجی با کیفیت به موفقیت برسیم.» این پیشکسوت پرسپولیس گفت: «همیشه حاضریم که با چشم‌انداز بسته به خارجی‌ها پول بدهیم در صورتی که می‌توانیم با جذب یک متخصص ضررها را کم کنیم. فوتبال ایران در سال‌های گذشته با جذب کیلویی بازیکنان خارجی متضرر شده است و هنوز هم این موضوع وجود دارد. مگر تا به حال چند فوتبالیست یا مربی خارجی خوب به پرسپولیس آمده است؟ اکثر آنها بی‌کیفیت بودند و پس از خروج از کشور باشگاه‌ها به پرداخت بدهی‌های سنگین محکوم کردند.»

عکس باشگاه پرسپولیس

فوتبال ایران

بازگشت آشورماتوف به استقلال قطعی است

بعد از بازگشت باسراسر آسانی به تمرینات استقلال حالا استقلال‌ها منتظر بازگشت آشورماتوف هستند. این بازیکن که همراه تیم ملی ازبکستان در رقابت‌های جام جهانی حضور داشت و در چند مسابقه نیز برای کشورش به میدان رفت، پس از پایان مأموریت ملی خود به مسئولان باشگاه اطلاع داده که به‌زودی به تهران بازمی‌گردد و در تمرینات آبی‌پوشان شرکت خواهد کرد.

آشورماتوف با تجربه‌های ارزشمند از حضور در بالاترین سطح فوتبال جهان، آماده آغاز فصل جدید با استقلال است. در روزهای اخیر شایعاتی درباره احتمال انتقال او به لیگ‌های خارجی مطرح شده بود، اما پیگیری‌ها نشان می‌دهد این مدافع ازبکستانی در حال حاضر پیشنهاد رسمی از هیچ باشگاه خارجی دریافت نکرده و برنامه‌اش ادامه همکاری با استقلال است. مدیران باشگاه نیز روی حضور او در ترکیب فصل آینده حساب ویژه‌ای باز کرده‌اند.

اعتراض عنایتی

به تصمیم سازمان لیگ

نسناسی به لیگ برتر صعود کرده و ادامه حضورش در لیگ یک تشریفات است. از همین حالا نسناسی‌ها در فکر حضور مقتدرانه در لیگ برتر سال آینده هستند اما عنایتی نگران تصمیمی است که سازمان لیگ گرفته و گفته چهار تیم فصل بعد به لیگ یک سقوط می‌کنند. عنایتی با اشاره به سقوط ۴ تیم لیگ برتری در پایان فصل آینده می‌گوید: «سال بعد برای تازه‌واردهای لیگ برتر فصل بسیار سخت خواهد بود. این تصمیم که چهار تیم باید سقوط کنند کاملاً غیرمنطقی و عجیب است. خدا کند در این باره بیشتر تأمل کنند. چطور ممکن است تیمی که ۳۴ بازی انجام داده و با شایستگی صعود کرده اما حتی وقت برای ریکاوری هم نداشته، وارد لیگ شود که قرار است چهار تیم آن سقوط کنند.»

اختلاف تاجرنیا با قلعه‌نویی آشکار شد

در شرایطی که طی هفته‌های اخیر از امیر قلعه‌نویی به عنوان یکی از گزینه‌های احتمالی هدایت استقلال در آینده یاد می‌شد، تویبت اخیر علی تاجرنیا معادلات را تغییر داده است. رئیس هیأت مدیره استقلال با انتقاد از عملکرد سرمربی تیم ملی، موضوعی صریح علیه او گرفت؛ موضوعی که نشان می‌دهد در شرایط فعلی رابطه مطلوبی میان دو طرف وجود ندارد.

با این وضعیت، تا زمانی که تاجرنیا در ساختار مدیریتی استقلال حضور دارد، بازگشت قلعه‌نویی به تیمک آبی‌ها بعید به نظر می‌رسد. از سوی دیگر، خود قلعه‌نویی نیز برنامه‌ای برای جدایی از تیم ملی ندارد و می‌خواهد تا جایی که فرصت هست در تیم ملی بماند، حتی بدون کمترین موفقیت!

رزاق پور در سبذ خرید پرسپولیس

مدیران باشگاه پرسپولیس هم‌زمان با انجام پروسه انتساب سرمربی جدید، برای جذب بازیکن هم اقدام کرده‌اند و پس از مذاکرات شفاهی، حالا به‌طور رسمی وارد مذاکره با باشگاه فولاد خوزستان شدند تا شرایط انتقال سیدابوالفضل رزاق پور را فراهم کنند. ابوالفضل رزاق پور که تجربه حضور در تراکتور و گل‌گهر سیرجان را دارد و طی یک‌فصل اخیر عملکرد درخشانی در فولاد خوزستان ارائه داده، از مدت‌ها قبل مورد توجه باشگاه پرسپولیس قرار گرفته و قرمزها برای جذب این بازیکن وارد مذاکره با باشگاه فولاد شده‌اند تا بتوانند این بازیکن را به خدمت بگیرند.

مدافع چپ فولاد خوزستان که در تمام بازی‌های فصل اخیر برای این تیم به میدان رفت و توانست یک گل به ثمر رساند و پنج پاس گل بدهد، یک‌سال دیگر از قراردادش باقی مانده، اما باشگاه پرسپولیس سعی دارد رضایتنامه این بازیکن را بگیرد و با او قرارداد امضا کند.

رزاق پور طی روزهای اخیر در تمرینات پیش‌فصل فولاد خوزستان و در جمع شاگردان حمید مظهری حضور داشته، اما ورود جدی پرسپولیس به مذاکره، احتمال دارد منجر به انجام این انتقال شود.

آریا یوسفی در سپاهان می‌ماند

آریا یوسفی که در اولین بازی تیم ملی ایران در جام جانی یک نیمه‌مقابل نیویورک به میدان رفت همچنان در ترکیب سپاهان به بازی ادامه خواهد داد. یوسفی که جزو بازیکنان آینده‌دار فوتبال ایران محسوب می‌شود قصد ندارد سپاهان را ترک کند. این بازیکن با وجود وضعیت نامناسب مالی در سپاهان ترجیح می‌دهد یک فصل دیگر به این باشگاه یاری رساند تا شرایط فصل در لیگ فصل آتی دچار تزلزل نشود. یوسفی از یکی دو تیم خارجی نیز پیشنهاد داشت اما ترجیحش سپاهان است.

عکس باشگاه استقلال

نقل و انتقالاتی و پایان محرومیت وابسته است. این وضعیت بیش از همه برای سهراب بختیاری‌زاده بحران ایجاد خواهد کرد چرا که بعید است تا شهریورماه فیفا با بازگشایی پرونده استقلال موافقت کند و سهراب باید بدون جذب بازیکن جدید وارد عرصه رقابت شود.

اما تا زمان رفع محرومیت، امکان نهایی کردن فرایند ثبت قراردادها وجود ندارد. به همین دلیل، آخرین امید استقلال برای تقویت فهرست خود از طریق جذب بازیکنان آزاد نیز از بین رفته و سرزوشت نقل و انتقالاتی این تیم بیش از هر چیز به باز شدن پنجره

مع‌الوصف تا زمانی که وضعیت پنجره نقل و انتقالاتی استقلال تعیین تکلیف نشود، همه اخبار مربوط به جذب بازیکنان جدید فاقد اعتبار است و نباید به آن هیچ توجهی داشت. هرچند مذاکره با بازیکنان یا بررسی گزینه‌های مختلف می‌تواند در دستور کار مدیران باشگاه قرار داشته باشد،

خواهد شد، آبی‌پوشان حتی اجازه جذب بازیکنان آزاد را نیز نخواهند داشت. به بیان دیگر، تا زمانی که محرومیت به پایان نرسیده یا از طریق مراجع ذی‌صلاح برطرف نشده باشد، هیچ بازیکنی، اعم از آزاد یا دارای قرارداد، امکان ثبت در فهرست استقلال را نخواهد داشت.

این موضوع در شرایطی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که طی هفته‌های اخیر اخبار متعددی درباره مذاکرات استقلال با دروازه‌بان‌ها، مدافعان، هافبک‌ها و حتی چند بازیکن جوان و خارجی منتشر شده بود.

برخی نیز امیدوار بودند دست‌کم بازیکنان جوان یا نفرات آزاد بتوانند به جمع آبی‌پوشان اضافه شوند، اما اکنون مشخص شده که از منظر مقررات، چنین امکانی وجود ندارد و باشگاه در شرایط فعلی قادر به ثبت هیچ بازیکن جدیدی نیست.

و سرانجام تارتار به آرزویش رسید

مرد آرام روی نیمکت داغ پرسپولیس

ایین مربی در پرسپولیس صادر شد تا یکی از مهم‌ترین نقل و انتقالاتی نیمکت‌های لیگ برتر شکل بگیرد. برای تارتار، این انتخاب یک بازگشت عاطفی نیز محسوب می‌شود. او در دوران بازیگری ۴۵ بار پیراهن پرسپولیس را بر تن کرد و اکنون پس از سال‌ها فعالیت روی نیمکت تیم‌های مختلف، فرصت هدایت باشگاهی را پیدا کرده که روزی در آن فوتبال بازی می‌کرد. کارنامه مربیگری تارتار نیز نشان می‌دهد او مسیر پر فراز و نشیبی را برای رسیدن به این جایگاه طی کرده است. راه‌آهن، داماش، گهر زارگرس، گسترش فولاد، صبای قم، پارس جنوبی، نفت مسجدسلیمان، پیکان، ذوب‌آهن، ملوان و در نهایت گل‌گهر، ایستگاه‌های مختلف دوران سرمربیگری او بوده‌اند. مسیری که نشان می‌دهد تارتار بدون میانبر و با سال‌ها تجربه در لیگ برتر به تیمک پرسپولیس رسیده است. عملکرد او در گل‌گهر نیز یکی از مهم‌ترین دلایل اعتماد مدیران پرسپولیس بود. تارتار فصل گذشته تیمی منسجم، منظم و قابل احترام ساخت. تیمی که بسیاری از مدعیان را به دردسر انداخت. در فصل اخیر نیز گل‌گهر در مقطعی صدرنشین لیگ بود و تا هفته‌ها

پس از روزها گمانه‌زنی و انتشار نام گزینه‌های مختلف، سرانجام مهدی تارتار به عنوان سرمربی جدید پرسپولیس انتخاب شد. تصمیمی که اگرچه در روزهای گذشته تحت‌الشعاع مذاکرات با دراگان اسکوچیچ قرار گرفته بود، اما اکنون نشان می‌دهد مذاکرات با سرمربی کروات پیش از آنکه یک گزینه نهایی باشد، پوششی برای پیشبرد مذاکرات با تارتار بوده است.

در حالی که بسیاری تصور می‌کردند اسکوچیچ به نیمکت سرخپوشان نزدیک شده، تارتار و وحدادی در هفته‌های اخیر در چند مراسم رسمی کنار یکدیگر دیده شدند. اتفاقی که حالا با همکاری این دو نفر در پرسپولیس معنای متفاوتی پیدا کرده است. قرارداد نهایی امروز نشان می‌دهد که دو طرف از مدت‌ها قبل درباره همکاری به توافق رسیده بودند و تنها باید موانع اداری و رضایت باشگاه گل‌گهر برطرف می‌شد.

مهم‌ترین مانع، مخالفت اولیه مدیران گل‌گهر با جدایی سرمربی موفق خود بود. باشگاه سیرجانی در ابتدا تمایلی به از دست دادن تارتار نداشت، اما در نهایت با انجام مذاکرات و رسیدن به توافق، مجوز حضور

استقلال مجاز به جذب بازیکن آزاد هم نیست

سهراب با صفر خرید جدید در لیگ بیست‌وپنجم!

در روزهای اخیر، هم‌زمان با ادامه محرومیت نقل و انتقالاتی استقلال، گمانه‌زنی‌های مختلفی درباره امکان جذب سه بازیکن آزاد از سوی این باشگاه مطرح شد. برخی مدعی بودند که حتی در صورت بسته بودن پنجره نقل و انتقالاتی، استقلال می‌تواند با استفاده از مقررات فیفا، سه بازیکن آزاد را به خدمت بگیرد و بخشی از مشکلات خود را برای فصل جدید برطرف کند. این موضوع در فضای رسانه‌ای و میان هواداران نیز بازتاب زیادی داشت و حتی نام چند بازیکن برای حضور در استقلال مطرح شد.

بررسی دقیق مقررات فیفا و نظر تعدادی از کارشناسان حقوقی فوتبال نشان می‌دهد چنین برداشتی با متن صریح آیین‌نامه وضعیت و انتقال بازیکنان فیفا (RSTP) همخوانی ندارد.

مطابق ماده ۶ این مقررات، در شرایط خاص امکان ثبت برخی بازیکنان خارج از پنجره نقل و انتقالاتی وجود دارد. از

جمله بازیکنانی که قراردادهای آنها با تیم فسخ شده یا قراردادهای آنها بدون دلیل موجه از سوی باشگاه خاتمه یافته است. این استثنا در حالت عادی برای باشگاه‌هایی که از نظر نقل و انتقالاتی محدودیتی ندارند، قابل استفاده است. اما نکته مهم در ماده ۱۷ مقررات فیفا مطرح شده است. در این ماده به صراحت تأکید شده باشگاهی که با محرومیت از ثبت بازیکن مواجه است، تا پایان کامل دوره محرومیت حق ثبت هیچ بازیکن جدیدی را ندارد. این موضوع دقیقاً باشگاه استقلال را هدف قرار می‌دهد. بر همین اساس، باشگاه محروم نمی‌تواند با استناد به استثنای مربوط به بازیکنان آزاد، محدودیت اعمال شده را دور بزند و اقدام به ثبت بازیکن جدید کند.

در نتیجه، اگر پنجره نقل و انتقالاتی استقلال همچنان بسته باقی بماند و محرومیت این باشگاه رفع نشود که شواهد نیز نشان می‌دهد چنین

روایت

کانادا با سرپرندی حذف شد

جسی مارش، موفق اما قابل نقد

تیم ملی کانادا با وجود ارائه نمایشی امیدوارکننده برابر مراکش، در مرحله یک هشتم نهایی جام جهانی ۲۰۲۶ با شکست ۳ بر صفر از ادامه رقابت‌ها بازماند تا رؤیای شاگردان جسی مارش در شهر هیوستون به پایان برسد. با این حال، عملکرد کانادایی‌ها نشان داد که فوتبال این کشور وارد مرحله‌ای تازه شده و می‌تواند در سال‌های آینده به یکی از قدرت‌های نوظهور فوتبال جهان تبدیل شود. مراکش یکی از رقبای قدیمی کانادا بوده و مسابقه شده بود، با دیگر کیفیت و تجربه خود را به نمایش گذاشت. تیم آفریقایی اگرچه در بخش‌هایی از مسابقه تحت فشار قرار داشت، اما با استفاده از اشتباهات حریف و بهره‌گیری از فرصت‌هایش، سه بار توسط عزالدین اوناحی و سفیان رحیمی به گل رسید و مقتدرانه راهی مرحله یک چهارم نهایی شد.

بازی خوب اما نتیجه صفر

کانادا برخلاف نتیجه نهایی، شروع بسیار خوبی داشت و در نیمه نخست حتی تیم برتر میدان بود. شاگردان مارش با پرس شدید، حملات متوالی و ایجاد چند موقعیت خطرناک، مراکش را وادار به عقب‌نشینی کردند و چندین ضربه کرنر نیز به دست آوردند. مشکل همیشگی کانادا اما بار دیگر خود را نشان داد: ضعف در تمام‌کنندگی. مهاجمان این تیم نتوانستند در موقعیت‌های مناسب استفاده کنند و همین مسأله باعث شد نیمه نخست بدون گل به پایان برسد. در آغاز نیمه دوم، یک اشتباه دفاعی سرنوشت بازی را تغییر داد. مراکش از یک ضربه ایستگاهی نهایت استفاده را برد و اوناحی گل نخست را به ثمر رساند. کانادا برای جبران جلو کشید، اما همین موضوع فضاهای بیشتری را اختیار مراکشی‌ها قرار داد تا در ادامه توسط اوناحی و رحیمی دو گل دیگر نیز به ثمر برسد.

آینده‌ای روشن برای فوتبال کانادا

اگرچه حذف از جام جهانی برای کانادایی‌ها تلخ بود، اما این تیم در مجموع فراتر از انتظار ظاهر شد. پیش از آغاز مسابقات کمتر کسی تصور می‌کرد کانادا بتواند از مرحله گروهی صعود کند، اما این تیم نه تنها به جمع ۱۶ تیم برتر رسید، بلکه در بسیاری از دهایی برابر یکی از مدعیان اصلی جام نیز فوتبال قابل قبولی ارائه داد. نکته امیدوارکننده برای کانادا، میانگین سنی پایین ترکیب این تیم است. بسیاری از بازیکنان کلیدی این نسل در جام جهانی ۲۰۲۰ نیز در اوج دوران حرفه‌ای خود خواهند بود و می‌توانند با تجربه بیشتر، نتایج بهتری کسب کنند.

از سوی دیگر، این جام جهانی جایگاه فوتبال را در کانادا نیز ارتقا داد. میلیون‌ها نفر مسابقات تیم ملی را دنبال کردند و موفقیت‌های این تیم باعث شد فوتبال بیش از گذشته در میان محبوب‌ترین ورزش‌های کشور قرار گیرد.

مارش: موفق اما قابل نقد

جسی مارش بدون تردید یکی از عوامل اصلی پیشرفت فوتبال کانادا در سال‌های اخیر بوده است. او تیمی ساخت که توانست با اعتمادبه‌نفس برابر قدرت‌های بزرگ جهان رقابت کند و تصویر تازه‌ای از فوتبال کانادا ارائه دهد.

با این حال، عملکرد او در این مسابقه خالی از انتقاد نبود. بسیاری معتقدند سرمربی کانادا از استفاده از بازیکنان ذخیره، به‌ویژه مهاجم جوان پرامیس دیویو، بیش از حد محافظه‌کار عمل کرد. این مهاجم که هر زمان فرصت بازی پیدا کرده بود نمایش مؤثری داشت، تنها از دقیقه ۷۹ وارد زمین شد؛ زمانی که کار برای بازگشت کانادا بسیار دشوار شده بود.

کارشناسان معتقدند مارش برای ادامه پروژه موفق خود تا جام جهانی ۲۰۳۰، شاید به یک کادر فنی باتجربه‌تر در کنار خود نیاز داشته باشد.

تیمی بدون نقطه ضعف

در سوی مقابل، مراکش بار دیگر نشان داد که حضورش در جمع قدرت‌های فوتبال جهان اتفاقی نیست. شیرهای اطلس اکنون ۳۴ مسابقه متوالی در وقت قانونی بدون شکست پشت سر گذاشته‌اند؛ آثاری که جایگاه این تیم را در میان مدعیان قهرمانی تثبیت می‌کند. آنها شاید از نظر مالکیت توپ برتر نبودند، اما در استفاده از ضربات ایستگاهی، سازمان دفاعی، مدیریت جریان مسابقه و بهره‌برداری از فرصت‌ها عملکردی کم‌نقص داشتند. یاسین بونو نیز هر زمان لازم بود با واکنش‌های مطمئن خود از دروازه تیمش محافظت کرد.

مراکش در مرحله قبل پس از ۱۴۰ دقیقه نبرد سخت مقابل هلند و سپس این دیدار پرفشار برابر کانادا، همچنان از نظر ذهنی و تاکتیکی آماده نشان داد و حالا با اعتمادبه‌نفس فراوان به استقبال دیدار مرحله یک چهارم نهایی برابر فرانسه خواهد رفت. با کیفیتی که مراکش تاکنون به نمایش گذاشته، بسیاری از کارشناسان معتقدند این تیم توانایی تکرار شگفتی جام جهانی ۲۰۲۲، و حتی رسیدن به مراحل پایانی رقابت‌ها را دارد؛ تیمی که دیگر نمی‌توان آن را یک شگفتی دانست، بلکه باید از آن به عنوان یکی از مدعیان جدی قهرمانی جام جهانی ۲۰۲۶ یاد کرد.

فرانسه پس از پیروزی در جنگ فیلادلفیا، به مراکش رسید

کثیف بازی!

گزارش یک

جشن فرانسوی‌ها نشان دهنده داستان بازی بود. به رهبری کاپیتانشان کیلیان امباپه، بازیکنان به سمت هواداران فرانسوی رفتند و با آهنگ «Free from Desire» جشن گرفتند. تا حدود ۷۰ دقیقه، پاراگوئه با بازی فشرده و سازمان یافته، فرانسه را تحت فشار گذاشته بود و با تمرکز و کمی بازی فیزیکی و زیرکانه، کار را برای آنها سخت کرده بود. آنها با ایجاد درگیری، فشار روانی و تحریک بازیکنان فرانسوی، ریتم بازی را به هم زده بودند. اما در نهایت، یکی از بازیکنان فرانسه خط دفاع را شکست. دزیره دونه، بازیکن تعویضی، با حرکت تکنیکی وارد محوطه جریمه شد و با خطای دیگو گومز سرنگون شد. پس از بررسی VAR، امباپه پناهی را تبدیل به گل کرد.

رفتار آزاددهنده

حتی بعد از آن هم پاراگوئه همچنان با احتیاط بازی می‌کرد، اما بیشتر تلاش این بود که با روش‌های خارج از جریان عادی بازی، تمرکز حریف را به هم بزنند. در یک مقطع، تحسین برای سرسختی و بازی فیزیکی پاراگوئه جای خود را به خشم داد. سبک بازی آنها از یک تاکتیک هوشمندانه و رقابتی، به رفتاری آزاددهنده و شبن تبدیل شد. ماتیاس گالازا، هافبک ریورپلاته، نقش اصلی را در این جنجال‌ها داشت. در نیمه اول، بدون توپ با امباپه درگیر شد و به نظر رسید با دست به او ضربه زده است. در نیمه دوم او باعث شد داور به اشتباه به مایکل اولیسه کارت زرد نشان دهد. در صحنه‌ای دیگر، اولیسه پیران او را کشید اما گالازا طوری وانمود کرد که انگار خطای شدیدی رخ داده است. قبل از پناهی امباپه، گوستاو وولاسکوژم هر روی نقطه پناهی دخالت کرد تا تمرکز بازیکنان فرانسه را به هم بزند. در این بین، عثمان دمبله توپ را در دست داشت تا توجه‌ها از امباپه دور شود و حتی با آرامش و مستخر هم در دقایق پایانی ظاهر ضربه‌ای دریافت کرد و دیدیه دشان بارها با نارضایتی به سمت نیمکت پاراگوئه

نگاه کرد؛ جایی که بازیکنان تعویضی مدام برای اعتراض به داور وارد زمین می شدند.

مشتهای گره کرده

بعد از صعود به یک چهارم نهایی، دشان گفت پاراگوئه از «تمام ترندهای ممکن» استفاده کرده و رفتارهای نیمکت آنها «غیرضروری گرفتند. تا حدود ۷۰ دقیقه، پاراگوئه با بازی فشرده و سازمان یافته، فرانسه را تحت فشار گذاشته بود و با تمرکز و کمی بازی فیزیکی و زیرکانه، کار را برای آنها سخت کرده بود. آنها با ایجاد درگیری، فشار روانی و تحریک بازیکنان فرانسوی، ریتم بازی را به هم زده بودند. اما در نهایت، یکی از بازیکنان فرانسه خط دفاع را شکست. دزیره دونه، بازیکن تعویضی، با حرکت تکنیکی وارد محوطه جریمه شد و با خطای دیگو گومز سرنگون شد. پس از بررسی VAR، امباپه پناهی را تبدیل به گل کرد.

داوری ضعیف

با این حال، بخشی از ناراحتی فرانسه به داور هم مربوط بود؛ آنها معتقد بودند داور نتوانسته بازی خشن و تحریک‌آمیز پاراگوئه را کنترل کند. نکته جالب این بود که در بازی‌ای پس از سوت پایان به یکی از اعضای کادر فنی آنها داده شد. رایان شرکی، هافبک فرانسوی که به عنوان بازیکن تعویضی وارد زمین شد، گفت: «چند کارت زرد گرفتم؛ سنی تا؟ چه تا؟ و هیچ خطا کردی؟» برای کسانی که بازی را دیده‌اند، این حرف ممکن است اغراق‌آمیز به نظر برسد، اما در واقع آمار رسمی نشان می‌دهد پاراگوئه ۱۱ خطا انجام داد و فرانسه ۱۳ خطا. با این حال، این فقط خطاهایی بود که داور آنها را اعلام کرد. فرانسه سه کارت زرد گرفت و پاراگوئه هیچ کارت زردی دریافت نکرد. این جام جهانی به خاطر سیاست داور فیفا و هدایت بی‌رولیتی کولینا، داور

از تیم شگفتی‌ساز تا مدعی واقعی قهرمانی

مراکش در مسیر تحقق رؤیای آفریقایی

نگاه

چهار سال پیش، حضور مراکش در جمع چهار تیم برتر جام جهانی، بسیاری را شگفت‌زده کرد. آن تیم به عنوان پدیده مسابقات شناخته می‌شد، تیمی که با استقامت دفاعی، شخصیت تاکتیکی و اعتماد به نفس توانست قدرت‌های سنتی فوتبال جهان را کنار بزند. اما جام جهانی ۲۰۲۶ نشان می‌دهد که دیگر نمی‌توان از مراکش با عنوان «شگفتی» یاد کرد. پیروزی ۳ بر صفر برابر کانادا در مرحله یک هشتم نهایی، بیش از آنکه تنها یک برد پرگل باشد، اثباتی دوباره بر این واقعیت بود که شیرهای اطلس اکنون عضوی از جمع مدعیان اصلی فوتبال جهان هستند.

روایت متفاوت

نتیجه نهایی شاید اختلاف فاحشی را نشان دهد، اما جریان مسابقه روایت متفاوتی داشت. کانادا به‌ویژه در نیمه نخست یکی از بهترین نمایش‌های خود در این جام را ارائه کرد و حتی در مقاطعی کاملاً بر بازی مسلط بود. با این حال، همان چیزی که تیم‌های بزرگ را از تیم‌های خوب متمایز می‌کند، در نهایت سرنوشت مسابقه را رقم زد؛ کیفیت در لحظات کلیدی کانادا شاید با نتیجه‌ای از جام جهانی خداحافظی کرد، اما عملکرد این تیم به هیچ وجه مستحق یک شکست ۳ بر صفر نبود. شاگردان جسی مارش با پرس شدید، انتقال سریع توپ و خلق موقعیت‌های متعدد، مراکش را در نیمه نخست

تحت فشار قرار دادند. آمار مسابقه نیز این برتری را تأیید می‌کرد. مراکش با وجود در اختیار داشتن مالکیت بیشتر، تنها یک شوت در نیمه اول ثبت کرد و امید گل این تیم تنها ۰.۲ بود؛ آثاری که برای یکی از مدعیان جام جهانی بسیار ضعیف به نظر می‌رسد. در مقابل، کانادا ۳۸ پاس در یک سوم هجومی زمین ثبت کرد، در حالی که مراکش تنها ۱۱ پاس در همان منطقه داشت.

جانانژ دیوید و تانی اولواسی چندین بار تا آستانه گلزنی پیش رفتند، اما درخشش یاسین بونو، دروازه‌بان مراکش که خود متولد مونتreal است، مانع فروپاشی تیمش شد. جسی مارش پس از مسابقه با وجود شکست سنتین، همچنان از عملکرد تیمش دفاع کرد و گفت: «ما تیم بهتر بودیم. مراکش فقط چند حرکت بهتر از ما انجام داد. از نظر برنامه بازی و شیوه فوتبالی که می‌خواستیم ارائه کنیم، مقابل تیمی قرار گرفتیم که مدت‌هاست شکست نخورده و تا آخرین لحظه آنها را تحت فشار گذاشتیم. تیمه اول و حتی ابتدای نیمه دوم، بازی کاملاً در اختیار ما بود. یک صحنه باعث شد نتیجه ۱-۰ شود؛

گرنه مسابقه متعلق به ما بود. اظهارات مارش شاید در نگاه اول اغراق‌آمیز به نظر برسد، اما بسیاری از دقایق مسابقه از این ادعا حمایت می‌کنند. مشکل کانادا نه در خلق موقعیت، بلکه در تبدیل آن‌ها به گل بود.

اوناحی: ستاره‌ای که بازی را ازین بست خارج کرد

اگر قرار باشد تنها یک بازیکن را عامل

سابق، با رویکردی نرم‌تر و اجازه بیشتر برای جریان بازی شناخته می‌شود. قبل از مسابقات هم قوانین جدیدی برای کاهش اتلاف وقت، مثل تمارض یا تعویض‌های وقت‌کشی، وضع شده بود. اما این بازی نشان داد که این رویکرد ممکن است بیش از حد به سمت آسان گرفتن رفته باشد؛ به شکلی که بعضی خطاها نادیده گرفته شد و کیفیت بازی تحت تأثیر قرار گرفت. روزنامه فرانسوی «اکیپ» هم در ارزیابی خود، عملکرد داور را نمره ۱ از ۱۰ داد.

یک رسوایی کامل

در استودیوهای تلویزیونی، رفتار پاراگوئه به شدت مورد انتقاد قرار گرفت. در سبای سنی، جو هارت، دروازه‌بان سابق انگلیس و منیجرترستی، عملکرد بازیکنان پاراگوئه را «یک رسوایی کامل» توصیف کرد. او در دقیقه ۵۰ با ضربه‌ای از هشت بازیکنان فرانسه در زمین بیرون می‌کشید و تأکید کرد هرگز دوست ندارد این‌طور برنده شود یا چنین فوتبالی بازی کند. زلزان ابراهیموویچ هم معتقد بود پاراگوئه مستحق کارت قرمز بوده و گفت: «فوتبال برنده‌اش شد» و تمایلی به صحبت درباره پاراگوئه نداشت. با

این حال، برخی دیدگاه متفاوتی داشتند و معتقد بودند پاراگوئه حق دارد از هر ضعف احتمالی حریف، حتی داور، برای گرفتن برتری استفاده کند؛ حتی اگر این روش‌ها وقت‌کشی، وحتی وقت‌کشی باشد. در فوتبال بین‌المللی نمونه‌های مشابه زیادی وجود داشته و مربیانی مثل ژوزه مورینیو و دیگو سیمونه هم در گذشته از روش‌های فشرده و مریز در بازی‌های حذفی استفاده کرده‌اند. در این دیدگاه، مشکل اصلی پاراگوئه لزوماً تلاش آنها نبود، بلکه ناتوانی داور در کنترل این رفتارها بود. در پایان، حتی وقتی فرانسه به خاطر خطاهای نسبتاً جزئی کارت زرد می‌گرفت، برخی این احساس را داشتند که داور در عمل به نفع پاراگوئه اجازه داده و بازی بیش از حد خشن و نامنظم شود. با وجود این فضای جنجالی، فرانسه توانست از یک شب سخت عبور کند. البته مقاومت پاراگوئه فقط به «ترندها» محدود نبود و آنها با یک برنامه تاکتیکی مشخص مقابل تیمی پرستاره وارد میدان شده بودند. از نظر ارزش ترکیب (بر اساس ترنسفرمارکت)، تیم فرانسه بیش از هشت برابر پاراگوئه ارزش داشت و بخش بزرگی از ارزش پاراگوئه هم مربوط به چند بازیکن لژیونر در لیگ‌های اروپایی بود.

نگاه تاکتیکی

باید دقت کنیم که در مورد این نوع برنامه تاکتیکی دچار نگاه تحقیرآمیز نشویم. پاراگوئه هم دارد دفاع کند، فشرده بازی کند، جریان مسابقه را کند کند و فضاها را پشت خط دفاعی پنج نفره‌اش ببندد، مخصوصاً در بازی‌ای که در دمای حدود ۱۰۰ درجه فارنهایت برگزار می‌شود. این کار توهین به تاکتیکی مشخص مقابل تیم محبوب فرانسه است. وقتی پاراگوئه تلاش کرد هجومی‌تر بازی کند، مقابل آمریکا به هم ریخت، بنابراین طبیعی است که برابر فرانسه هم محتاط‌تر بازی کند. این سبک، شاید از نظر زیبایی جذاب نباشد،

عکس: Getty Images

اما در بستن فضاها و محدود کردن بازی بازیکنان خلاق فرانسه، نوعی کارایی و حتی «زیبایی تاکتیکی» دارد. دیدیه دشان هم گفت: «این فوتبالی نیست که مردم را به ورزشگاه بکشاند، اما آنها خیلی خوب دفاع کردند.» با این حال، بسیاری این سبک را دوست نداشتند و آن را نیازمند داور سختگیرانه‌تری دانستند. در سوی دیگر، بازیکنان فرانسه هم از این شرایط ناراضی بودند و احساس جنگندگی در تیمشان را برجسته کردند. رایان شرکی هم گفت فرانسه در این بازی نشان داد تیمی «چنگوچ» است و تأکید کرد: «هر کسی خواهد با ما وارد جنگ شود، ما هم آماده‌ایم.»

از حساس‌ترین مسابقات مرحله یک چهارم نهایی خواهد بود. با کیفیتی که مراکش مقابل برزیل در مرحله گروهی، هلند در یک شانزدهم می‌دانستند. اما اکنون حضور دوباره تیم برتر قرار گرفته‌اند، موفقیتی که نشان‌دهنده رشد ساختاری فوتبال این کشور است. شیرهای اطلس اکنون برای دومین جام جهانی متوالی در جمع هشت تیم برتر قرار گرفته‌اند، موفقیتی که نشان‌دهنده رشد ساختاری فوتبال این کشور است. مراحل حذفی، هنوز به تجربه، آرامش و کیفیت بیشتری در ضربات آرنایز دارد.

مراکش دیگر شگفتی نیست مدعی است

در جام جهانی ۲۰۲۲، بسیاری موفقیت مراکش را یک اتفاق تاریخی گفتند؛ کانادا از نظر شدت بازی عالی بود و ۹۸ دقیقه با انرژی بازی کرد. اما اینکه بگوییم تیم بهتر بود، وقتی ۳ بر صفر شکست خورد، حرف عجیبی است. ما در نیمه دوم تیم برتر زمین بودیم.» واقعیت نیز همین بود؛ نیمه دوم کاملاً متفاوت از نیمه نخست پیش رفت. مراکش با افزایش سرعت گردش توپ و استفاده بهتر از فضاهای پشت مدافعان، کانادا را از نظر ذهنی و تاکتیکی فرسوده کرد.

پاسخ مربی مراکش به ادعای مارش

محمد وهبی، سرمربی مراکش، البته با نظر هم‌تای کانادایی خود موافق نبود. او در پاسخ به صحبت‌های مارش گفت: «کانادا از نظر شدت بازی عالی بود و ۹۸ دقیقه با انرژی بازی کرد. اما اینکه بگوییم تیم بهتر بود، وقتی ۳ بر صفر شکست خورد، حرف عجیبی است. ما در نیمه دوم تیم برتر زمین بودیم.» واقعیت نیز همین بود؛ نیمه دوم کاملاً متفاوت از نیمه نخست پیش رفت. مراکش با افزایش سرعت گردش توپ و استفاده بهتر از فضاهای پشت مدافعان، کانادا را از نظر ذهنی و تاکتیکی فرسوده کرد.

عاقبت محافظه‌کاری و ترس از ارائه فرصت به جوان‌ها

قلعه‌نویی صادرات فوتبال ایران را به صفر رساند

نگاه فنی

حمیدرضا عجب‌زادگان

خبرنگار

یکی از مهم‌ترین معیارهای ارزیابی عملکرد یک تیم ملی در جام جهانی، تنها نتیجه‌گیری نیست و باید به میزان بازیکنانی که از یک تیم به تیم‌های باشگاهی بزرگ ترانسفر می‌شوند، توجه داشت. جام جهانی ویرین فوتبال هر کشور است، جایی که بازیکنان جوان دیده می‌شوند، ارزش فنی آنها افزایش پیدا می‌کند و مسیر حضورشان در فوتبال اروپا هموار می‌شود.

فوتبال ایران نیز در دوره‌های گذشته حتی زمانی که نتایج درخشانی کسب نکرد از این منظر سود برد. بازیکنانی مانند سردار آزمون، علیرضا جهانبخش، سیدمجید حسینی، مهدی طارمی، سامان قدوس و قبل‌تر بازیکنانی همچون نوک‌نام، تیموریان، شجاعی، انصاری‌فرد، حاج‌صفی، میلاد محمدی و البته قبل‌تر از آنها از زمان کوچ اولین لژیونرهای عصر جدید بازیکنانی همچون مهدوی کیا، دایی، باقری، غزبزی، منصوریان، پاشازاده و... پس از حضور در مسابقات بزرگ، بیش از گذشته مورد توجه بازار نقل‌وانتقالات قرار گرفتند. اما این بار شرایط متفاوت است.

پس از پایان جام جهانی برخلاف انتظار، خبری از صف باشگاه‌های اروپایی برای جذب ملی‌پوشان ایران نیست. پیشنهادهای محدودی برای حضور در لیگ‌های قطر یا امارات مطرح شده و تنها نام‌هایی مانند رامین رضاییان یا محمد محبی در برخی گمانه‌زنی‌ها دیده می‌شود. حتی درباره محبی نیز صحبت از تیمی در انترسی مطرح

شده است، نه باشگاهی در سطح نخست فوتبال اروپا. این اتفاق را نمی‌توان صرفاً به شرایط بازار فوتبال نسبت داد؛ بلکه باید آن را نتیجه مستقیم سیاست‌های فنی تیم ملی نیز دانست.

امیر قلعه‌نویی در مسیر جام جهانی، بیش از هر چیز به تجربه داد بخش عمده‌ای از اعتماد خود را به بازیکنانی بدهد که سال‌هاست فوتبال ایران آنها را می‌شناسد؛ بازیکنانی که اگرچه تجربه بالایی دارند، اما از نظر سنی در آستانه پایان دوران حرفه‌ای خود قرار گرفته‌اند. چنین تصمیمی شاید در نگاه نخست ریسک کمتری داشته باشد، اما در بلندمدت هزینه سنگینی برای فوتبال ملی ایجاد می‌کند. جام جهانی، محل معرفی نسل جدید است. بسیاری از تیم‌های ملی از این تورنمنت برای رونمایی از استعدادهای آینده خود استفاده می‌کنند. حتی اگر این بازیکنان در تمام مسابقات ثابت نباشند، حضور در میدان باعث می‌شود باشگاه‌های اروپایی آنها را زیر نظر بگیرند. فوتبال ایران نیز در سال‌های گذشته بارها از این مسیر سود برده بود، اما این‌بار چنین اتفاقی رخ نداد.

وقتی ترکیب تیم ملی را مرور می‌کنیم، این پرسش به وجود می‌آید که کدام بازیکن جوان توانست با حضور در جام جهانی ارزش فنی خود را افزایش دهد؟ چند نفر توانستند توجه باشگاه‌های

اروپایی را جلب کنند؟ پاسخ، چندان امیدوارکننده نیست. در مقابل، بخش زیادی از دقایق بازی در اختیار نفراتی قرار گرفت که از نظر سنی دیگر سرمایه آینده فوتبال ایران محسوب نمی‌شوند. طبیعی است که باشگاه‌های اروپایی برای بازیکن ۳۵ یا ۳۶ساله سرمایه‌گذاری بلندمدت انجام نمی‌دهند. حتی اگر این بازیکنان عملکرد قابل قبولی

کدام بازیکن جوان توانست با حضور در جام جهانی ارزش فنی خود را افزایش دهد؟ چند نفر توانستند توجه باشگاه‌های اروپایی را جلب کنند؟ پاسخ، چندان امیدوارکننده نیست

داشته باشند، از منظر اقتصادی و برنامه‌ریزی آینده، جذابیت چندانی برای آنها وجود ندارد.

نمونه روشن این موضوع را می‌توان درباره علیرضا جهانبخش، احسان حاج‌صفی یا شجاع خلیل‌زاده مطرح کرد. هر ۳ بازیکن تجربه بالایی دارند و سال‌ها برای فوتبال ایران زحمت کشیده‌اند، اما واقعیت بازار فوتبال اروپا این است که باشگاه‌ها به دنبال خرید بازیکنانی هستند که بتوانند سال‌ها از آنها

بازار فوتبال اروپا این است که باشگاه‌ها به دنبال خرید بازیکنانی هستند که بتوانند سال‌ها از آنها استفاده کنند یا در آینده با سود بیشتری به فروش برسانند. درباره بازیکنان پا به سن گذاشته چنین امکانی وجود ندارد.

از سوی دیگر، عملکرد برخی مهره‌های با تجربه نیز در جام جهانی به اندازه‌ای نبود که بتواند نگاه باشگاه‌های خارجی را تغییر دهد. اگر بازیکنی در اوج دوران حرفه‌ای خود نیز نتواند در چنین تورنمنتی درخشند، طبیعی است که پیشنهادهای بزرگ دریافت نکند. بسیاری از استعدادهای جوان فوتبال

ایران حتی فرصت حضور جدی در ترکیب تیم ملی را پیدا نکردند. داشته باشد، در دوره‌های بعدی ثمره آن را می‌بینند. در مقابل استفاده مداوم از بازیکنان با تجربه باعث شد فرآیند جان‌فشانی پروری در تیم ملی یا کند می‌شود و فاصله میان نسل فعلی و نسل آینده کمتر نشده است. البته باید به این نکته نیز توجه داشت که وضعیت نقل‌وانتقالات بازیکنان صرفاً به انتخاب‌های سرمربی تیم ملی وابسته نیست. کیفیت لیگ داخلی، عملکرد باشگاه‌ها، بازیکنان، شبکه استعدادیابی باشگاه‌های اروپایی، شرایط اقتصادی بازار فوتبال و عملکرد فردی بازیکنان نیز نقش مهمی در جذب آنها دارند اما نقش قلعه‌نویی بسیار پررنگ تر است و او عملاً صادرات فوتبال ایران را بعد از این جام جهانی به صفر رسانده

نسل بعدی خود قرار می‌دهند. حتی اگر هزینه‌هایی در کوتاه‌مدت داشته باشد، در دوره‌های بعدی ثمره آن را می‌بینند. در مقابل استفاده مداوم از بازیکنان با تجربه باعث شد فرآیند جان‌فشانی پروری در تیم ملی یا کند می‌شود و فاصله میان نسل فعلی و نسل آینده کمتر نشده است. البته باید به این نکته نیز توجه داشت که وضعیت نقل‌وانتقالات بازیکنان صرفاً به انتخاب‌های سرمربی تیم ملی وابسته نیست. کیفیت لیگ داخلی، عملکرد باشگاه‌ها، بازیکنان، شبکه استعدادیابی باشگاه‌های اروپایی، شرایط اقتصادی بازار فوتبال و عملکرد فردی بازیکنان نیز نقش مهمی در جذب آنها دارند اما نقش قلعه‌نویی بسیار پررنگ تر است و او عملاً صادرات فوتبال ایران را بعد از این جام جهانی به صفر رسانده

عکس: فدراسیون فوتبال

ایران حتی فرصت حضور جدی در ترکیب تیم ملی را پیدا نکردند. داشته باشد، در دوره‌های بعدی ثمره آن را می‌بینند. در مقابل استفاده مداوم از بازیکنان با تجربه باعث شد فرآیند جان‌فشانی پروری در تیم ملی یا کند می‌شود و فاصله میان نسل فعلی و نسل آینده کمتر نشده است. البته باید به این نکته نیز توجه داشت که وضعیت نقل‌وانتقالات بازیکنان صرفاً به انتخاب‌های سرمربی تیم ملی وابسته نیست. کیفیت لیگ داخلی، عملکرد باشگاه‌ها، بازیکنان، شبکه استعدادیابی باشگاه‌های اروپایی، شرایط اقتصادی بازار فوتبال و عملکرد فردی بازیکنان نیز نقش مهمی در جذب آنها دارند اما نقش قلعه‌نویی بسیار پررنگ تر است و او عملاً صادرات فوتبال ایران را بعد از این جام جهانی به صفر رسانده

نسل بعدی خود قرار می‌دهند. حتی اگر هزینه‌هایی در کوتاه‌مدت داشته باشد، در دوره‌های بعدی ثمره آن را می‌بینند. در مقابل استفاده مداوم از بازیکنان با تجربه باعث شد فرآیند جان‌فشانی پروری در تیم ملی یا کند می‌شود و فاصله میان نسل فعلی و نسل آینده کمتر نشده است. البته باید به این نکته نیز توجه داشت که وضعیت نقل‌وانتقالات بازیکنان صرفاً به انتخاب‌های سرمربی تیم ملی وابسته نیست. کیفیت لیگ داخلی، عملکرد باشگاه‌ها، بازیکنان، شبکه استعدادیابی باشگاه‌های اروپایی، شرایط اقتصادی بازار فوتبال و عملکرد فردی بازیکنان نیز نقش مهمی در جذب آنها دارند اما نقش قلعه‌نویی بسیار پررنگ تر است و او عملاً صادرات فوتبال ایران را بعد از این جام جهانی به صفر رسانده

ایران حتی فرصت حضور جدی در ترکیب تیم ملی را پیدا نکردند. داشته باشد، در دوره‌های بعدی ثمره آن را می‌بینند. در مقابل استفاده مداوم از بازیکنان با تجربه باعث شد فرآیند جان‌فشانی پروری در تیم ملی یا کند می‌شود و فاصله میان نسل فعلی و نسل آینده کمتر نشده است. البته باید به این نکته نیز توجه داشت که وضعیت نقل‌وانتقالات بازیکنان صرفاً به انتخاب‌های سرمربی تیم ملی وابسته نیست. کیفیت لیگ داخلی، عملکرد باشگاه‌ها، بازیکنان، شبکه استعدادیابی باشگاه‌های اروپایی، شرایط اقتصادی بازار فوتبال و عملکرد فردی بازیکنان نیز نقش مهمی در جذب آنها دارند اما نقش قلعه‌نویی بسیار پررنگ تر است و او عملاً صادرات فوتبال ایران را بعد از این جام جهانی به صفر رسانده

نسل بعدی خود قرار می‌دهند. حتی اگر هزینه‌هایی در کوتاه‌مدت داشته باشد، در دوره‌های بعدی ثمره آن را می‌بینند. در مقابل استفاده مداوم از بازیکنان با تجربه باعث شد فرآیند جان‌فشانی پروری در تیم ملی یا کند می‌شود و فاصله میان نسل فعلی و نسل آینده کمتر نشده است. البته باید به این نکته نیز توجه داشت که وضعیت نقل‌وانتقالات بازیکنان صرفاً به انتخاب‌های سرمربی تیم ملی وابسته نیست. کیفیت لیگ داخلی، عملکرد باشگاه‌ها، بازیکنان، شبکه استعدادیابی باشگاه‌های اروپایی، شرایط اقتصادی بازار فوتبال و عملکرد فردی بازیکنان نیز نقش مهمی در جذب آنها دارند اما نقش قلعه‌نویی بسیار پررنگ تر است و او عملاً صادرات فوتبال ایران را بعد از این جام جهانی به صفر رسانده

برای تنویر افکار عمومی و رفع سوءتفاهم‌ها درباره عملکرد تیم ملی

نیاز به یگ کمیته بررسی داریم

محمد فرازگو / سکوت فدراسیون فوتبال درباره آنچه در حوزه فنی تیم ملی طی جام جهانی رخ داد عجیب است. البته شاید با جست‌وجویی ساده در لایه‌های مطالب موجود در صفحه اصلی

البته برخی دوستان رسانه‌ای نزدیک به فدراسیون فوتبال مطالبی در جهت شفاف‌سازی‌های دستاورد تیم ملی از این جام جهانی به رشته تحریر درآورده‌اند اما واقعیت این است که با واگوی این مطالب و آنچه در سایر رسانه‌ها دیده می‌شود ابهامات بیشتر شده و این سؤال به صورت جدی‌تری مطرح می‌شود که آیا واقعاً تیم ملی در بخش فنی و تکنیکالی فوتبال دستاوردی از این جام جهانی داشت؟

این وقتی تیم ملی به کشور برگشته نه جلسه‌ای و نه مصاحبه‌ای در خصوص نتایج تیم ملی و علل حذف دوباره‌اش از مرحله گروهی برگزار نشده و همه چیز خلاصه شده در آن مراسم استقبال که البته آن هم جای سؤال دارد. با وجود این شاید بهتر باشد که فدراسیون فوتبال برای تنویر افکار عمومی فوتبال‌دوستان و عاشقان تیم ملی که این بار در جام جهانی ۴۸ تیمی و در یکی از راحت‌ترین گروه‌های ممکن منتظر صعود بودند اقدام به شفاف‌سازی کند. فدراسیون فوتبال کرده جنوبی که تیم ملی این کشور هم درست مثل ایران با سه امتیاز در گروه‌های سوم شد و به مرحله بعد نرسید اخیراً کمیته‌ای با رهبری پیراک جی سونگ یکی از ستاره‌های سابق فوتبال این کشور تشکیل داده تا علل حذف و ناگامی این تیم در جام جهانی

بررسی شود. از این دست کمیته‌ها قبلاً در کشورهای سطح اول فوتبال دنیا هم داشته‌ایم. مثلاً برزیل بعد از آن باخت ۷گله مقابل آلمان در جام جهانی ۲۰۱۴ کمیته‌ای تشکیل داد با انگلیس بعد از ناگامی در دو جام جهانی اقدام به تشکیل کمیته‌ای برای بررسی علل حذف کرد. در فوتبال ملی آلمان هم مشابه این اتفاق بعد از جام جهانی ۲۰۲۲ و ۲۰۱۸ رخ داد و احتمالاً دوباره بعد از جام جهانی فعلی هم اتفاق خواهد افتاد.

این اتفاقی مرسوم در فوتبال سطح اول دنیاست که وقتی نتایج یا خواسته‌ها و انتظارات مردم، رسانه‌ها و کارشناسان فوتبال در آن کشور همخوانی ندارد چنین کارگروه‌ها یا کمیته‌هایی برای بررسی علل شکست تشکیل شده و نتایج تحقیقات، بررسی‌ها و مصاحبه‌های این کمیته‌ها به‌صورت شفاف در اختیار مردم قرار می‌گیرد تا هم فدراسیون به وظیفه خود برای شفاف‌سازی عمل کرده باشد هم راهکارهایی برای تغییر شرایط و بهبود نتایج یا بالا بردن سطح فوتبال ملی از این طریق پیدا کند.

در حال حاضر گروه بسیاری از رسانه‌ها و کارشناسان فوتبال در کشورمان معتقدند تیم ملی از این جام دستاورد فنی قابل‌اشاره‌ای نداشته اما گروهی هم هستند که می‌گویند همین که تحت فشارهای میزبان و مشکلات ایجاد شده به‌خاطر

جنگ تحمیلی سوم در سه مسابقه مرحله گروهی نتایج خود یک دستاورد محسوب می‌شود. چنانچه این کارگروه یا کمیته مزبور فوتبال‌های صاحب‌اندیشه، مطلع و به‌روز تشکیل شود و کادر فنی تیم ملی پاسخگوی عملکرد خود به اعضای کمیته باشد، می‌تواند با نتیجه به دست آمده قضاوت صریح‌تر و صحیح‌تری درباره آنچه تیم ملی در این جام جهانی انجام داد صحبت کرد. قطعاً با نتایج مبسوط این کمیته می‌توان گفت واقعاً دستاورد فنی داشته‌ایم و اگر بوده شامل چه مواردی می‌شود؟ یا اگر دستاوردی نبوده ایراد از کدام بخش‌ها بوده است؟

در عین حال نتایج بررسی‌ها و تحقیقات این کمیته نشان خواهد داد که حفظ و ادامه همکاری با کادرفنی فعلی تیم ملی منطقی است یا باید تغییراتی صورت بگیرد تا در جام ملت‌های آسیا هم فوتبال باکیفیت‌تری ببینیم هم رؤیای قهرمانی سرانجام به واقعیت تبدیل شود. فعلاً انتظار عزمی در فدراسیون برای تشکیل چنین کمیته‌ای وجود ندارد اما با وجود تنش‌ها و پارادوکس‌های ایجاد شده نزد افکار عمومی باید روشن شود که تیم ملی در این جام جهانی انتظارات را برآورده کرد یا می‌شد نتایج و عملکرد بهتری از نظر کیفی داشت.

روی خط جام جهانی

عذرخواهی پلیس دالاس از مصر

نشان طلایی برای دوقلو‌ها

پلیس شهر دالاس آمریکا پس از اتفاقات و تنش‌هایی که پیش از دیدار تیم ملی مصر برابر استرالیا در هتل محل اقامت این تیم رخ داده بود، بیانیه‌ای رسمی درباره دیدار با اعضای کاروان مصر منتشر کرد.

ماجرا از آنجا آغاز شد که ابراهیم حسن، مدیر تیم ملی مصر در دفاع از کودکی که قصد داشت با محمود حسن ترزگه عکس یادگاری بگیرد با نیروهای پلیس دالاس وارد مشاجره شد. با این حال نیروهای پلیس شهر دالاس در ایالت تگزاس هنگام ترک این شهر توسط کاروان تیم ملی مصر و پیش از عزیمت به اتلانتا، برای بدرقه اعضای تیم حاضر شدند و با حسام حسن، سرمربی تیم ملی مصر و ابراهیم حسن، مدیر تیم خوش‌ویش گردیدند.

پلیس دالاس همچنین نشان ویژه پلیس که برای نیروهای مسئول تأمین امنیت مسابقات جام جهانی ۲۰۲۶ طراحی شده است، به حسام و ابراهیم حسن اهدا کرد. این نشان‌های طلایی امنیتی به‌طور ویژه برای قدردانی از مشارکت نیروهای پلیس در برگزایی این رویداد بزرگ جهانی طراحی شده‌اند و به‌عنوان نشانه‌ای از احترام به برداران حسن به آنها اهدا شد.

پس از این دیدار، اداره پلیس دالاس بیانیه‌ای به شرح زیر منتشر کرد: «اداره پلیس دالاس برای روابط خود با اعضای جامعه و همچنین بازدیدکنندگان بین‌المللی ارزش زیادی قائل است. ما باور داریم که یک گفت‌وگوی ساده می‌تواند تفاوت ایجاد کند و احترام با عمل معنا پیدا می‌کند. اعضای کاروان تیم ملی مصر با شمارگی از افسران پلیس دالاس دیدار کردند و در این دیدار، هدایایی میان دو طرف ردوبدل شد و گفت‌وگوهایی با محوریت همکاری و احترام متقابل انجام گرفت.»

۲۰۲۶ بالاترین آمار

بیشترین تماشاگر تیم ملی در آمریکا

براساس گزارش‌های آماري منتشر شده از ادوار جام جهانی، میانگین حضور تماشاگران در استادیوم‌ها برای بازی‌های ایران طی سه دوره مختلف، روند صعودی و قابل توجهی را نشان می‌دهد.

در جام جهانی ۲۰۱۸، میانگین حضور تماشاگران در هر بازی ایران ۴۲ هزار و ۶۲۷ نفر گزارش شده بود. این رقم در دوره بعدی یعنی جام جهانی ۲۰۲۲ با اندکی افزایش به ۴۳،۴۹۸ نفر رسید اما آمار جام جهانی ۲۰۲۶ چشمگیر است.

براساس داده‌های آماری، میانگین حضور تماشاگران بازی‌های ایران در جام جهانی ۲۰۲۶ به رقم خیره‌کننده ۷۰ هزار و ۲۴۷ نفر در هر بازی رسید. این جهش بزرگ نشان می‌دهد که میزان استقبال از بازی‌های تیم ملی ایران در سال ۲۰۲۶، جهشی بسیار فراتر از دوره‌های قبلی بوده و با افزایش چشمگیر ظرفیت حضور تماشاگران و تقاضای بالا برای حضور در بازی‌های ایران همراه بوده است. گفتنی است در جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه، دیدار ایران مقابل مراکش با حضور ۴۲۵۴۸ نفر برگزار شد. در دیدار دوم برابر اسپانیا تعداد تماشاگران به ۴۷۷۱۸ نفر کاهش یافت و در دیدار سوم برابر پرتغال تعداد ۴۱۶۸۵ هزار نفر در ورزشگاه حضور داشتند. در جام جهانی ۲۰۲۲، قطر، تعداد تماشاگران دیدار ایران برابر نیوزیلند تعداد ۷۰۱۰۸ هزار نفر در ورزشگاه حضور داشتند. در دیدار دوم برابر بلژیک ۲۰۳۱۷ نفر و دیدار آخر برابر مصر هم تعداد تماشاگران حاضر به همین شکل ثبت شده است.

شايعه محرومیت حسام حسن

پرچم فلسطین ممنوع نیست

پس از صعود تاریخی مصر به مرحله یک‌هشتم نهایی جام جهانی، تصاویری از حسام حسن منتشر شد که او در زمین مسابقه، پرچم فلسطین را در کنار پرچم مصر بالا برده بود. این اتفاق واکنش‌های زیادی در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی به همراه داشت و در ساعات اخیر شایعاتی درباره احتمال محرومیت سرمربی مصر مطرح شد.

یک منبع در فدراسیون فوتبال مصر در واکنش به این شایعات گفت: «فدراسیون فوتبال هیچ نامه‌ای از فیفا درباره محرومیت حسام حسن، سرمربی تیم ملی مصر دریافت نکرده است. آنچه طبق مقررات مسابقات ممنوع است، ارسال پیام‌ها یا بیان اظهارات سیاسی در نشست‌های خبری یا بالا بردن بزبانه‌ای است که حاوی عبارت‌های سیاسی باشند.»

این موضوع در شرایطی مطرح شده که خبرگزاری آسوشیتدپرس نیز پاسخ فیفا درباره ماجرای حسام حسن و پرچم فلسطین را دریافت کرده است. در پاسخ فیفا آمده است: «بالا بردن پرچم‌هایی که نماینده همه ۲۱۱ فدراسیون عضو فیفا هستند، در مسابقات فیفا مجاز است و از هواداران برای نمایش آنها، مطابق با مقررات ورزشگاه و قوانین رفتاری ورزشگاه‌های فیفا استقبال می‌شود.»

فلسطین یکی از فدراسیون‌های عضو فیفاست و براساس این توضیح، بالا بردن پرچم آن در چهارچوب مقررات اعلام‌شده قرار می‌گیرد، تا زمانی که همراه با بنر یا پیام سیاسی ممنوع نباشد.

راهی که فوتبال آسیا باید طی کند

جام جهانی ۲۰۲۶ بار دیگر ثابت کرد موفقیت در فوتبال مدرن تنها با انگیزه و استعداد به دست نمی‌آید. تیم‌هایی مانند ژاپن نشان دادند که نظم تاکتیکی، سرعت تصمیم‌گیری، پرس هماهنگ، کیفیت بالای آموزش در رده‌های پایه و حضور مستمر بازیکنان در لیگ‌های معتبر، مهم‌ترین عوامل کاهش فاصله با قدرت‌های جهان است. تا زمانی که سایر تیم‌های آسیایی نیز چنین مسیری را دنبال نکنند، فاصله آنها با فوتبال اروپا و حتی تیم‌های برتر آفریقا همچنان پابرجا خواهد ماند.

آکادمی‌های حرفه‌ای، استفاده گسترده از علم داده، تحلیل عملکرد، مربیان متخصص و برنامه‌ریزی بلندمدت باعث شده بازیکنان اروپایی از نظر تاکتیکی و ذهنی آماده‌ترین فوتبالیست‌های جهان باشند. ژاپن طی دو دهه اخیر تلاش کرده همین مسیر را طی کند؛ از توسعه لیگ حرفه‌ای و سرمایه‌گذاری در فوتبال پایه گرفته تا اعزام بازیکنان جوان به باشگاه‌های اروپایی. نتیجه این سیاست، تیمی است که از نظر کیفیت بازی بیش از آنکه شبیه سایر تیم‌های آسیایی باشد، به فوتبال روز اروپا شباهت دارد.

اروپا؛ محصول سال‌ها سرمایه‌گذاری

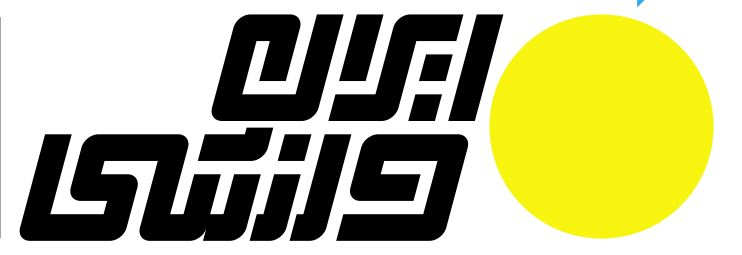
راز برتری فوتبال اروپا فقط در استعداد بازیکنان خلاصه نمی‌شود. لیگ‌های قدرتمند، دفاعی سپری کند و مالکیت توپ را سریع‌تر پس بگیرد. در مقابل بسیاری از تیم‌های آسیایی پس از از دست دادن توپ می‌نشینند و فضای بیشتری در اختیار حریف قرار می‌دهند. موضوعی که برابر تیم‌های اروپایی و آمریکای جنوبی به سرعت مجازات می‌شود.

آفریقا؛ قدرت بدنی همراه با اعتماد به نفس اگرچه بسیاری از تیم‌های آفریقایی از نظر تاکتیکی هنوز با اروپا فاصله دارند، اما آنها در جام جهانی ۲۰۲۶ ویژگی مهمی داشتند که در بسیاری از تیم‌های آسیایی کمتر دیده شد: اعتماد به نفس در نبردهای یک‌به‌یک و جسارت در حمله. بازیکنان آفریقایی بدون ترس وارد دوتل‌های فیزیکی می‌شوند و در انتقال‌های سریع، قدرت انفجاری بالایی دارند.

در مقابل، بسیاری از تیم‌های آسیایی هنوز در نبردهای تن‌به‌تن و حفظ توپ تحت فشار دچار مشکل می‌شوند و در برابر فشار حریف، کیفیت بازی آنها افت می‌کند.

پرس؛ سلاحی که ژاپن به خوبی از آن استفاده کرد

ژاپن در زمان از دست دادن توپ، بلافاصله با چند بازیکن روی صاحب توپ فشار وارد می‌کرد تا اجازه شکل‌گیری حمله به حریف داده نشود. این پرس هماهنگ باعث می‌شد تیم زمان کمتری در فاز

خورخه کامپوس؛ دروازه بان، مهاجم، هنرمند

بد لباس ترین فوتبالیست تاریخ

گزارش یک

ایمان گوردیز خیزنگار

خورخه کامپوس با همان لبخند همیشگی و پرنرزی اش که پیدآور روزهای موج سواری در سواحل اکاپولکو است، با اطمینان می گوید: «من می توانستم همه کار انجام دهم.» این میزبان اعتماد به نفس چندان هم عجیب نیست. به هر حال، او مردی است که ۱۲۹ بازی ملی برای مکزیک انجام داده و در مقطعی به عنوان سومین دروازه بان برتر جهان شناخته می شد. اما نکته جالب اینجاست که کامپوس وقتی از توانایی هایش صحبت می کند، منظورش مهار توپ یا واکنش های درون دروازه نیست. او با خنده می گوید: «من داخل محوطه جریمه مرگبار بودم. می توانستم در مرکز خط حمله یا از سمت چپ بازی کنم. عاشق دریبل زدن بودم و همیشه مستقیم به سمت مدافع می رفتم. یک قدم کوتاه، یک فریب کوچک و بعد با سرعت از او عبور می کردم. شاید تکنیک فوق العاده ای نداشتم، اما بسیار سریع بودم و در گلزنی هم واقعاً بد نبودم.» البته داستان کامپوس فقط به این ویژگی ها ختم نمی شود. بعدها می توان در دریاها لباس های رنگارنگ، شخصیت متفاوت و مریبان صحبت کرد که تلاش داشتند او را کنترل کنند.

اما همین بخش، مهم ترین کلید شناخت او است. اگر فقط شناختی سطحی از دوران حرفه ای کامپوس داشته باشید، احتمالاً او را در کنار دروازه بانانی مانند روزری سنی، خوزه لوئیس چیلاروت و رنه هیکیتا قرار می دهید؛ دروازه بانانی که به زدن ضربات آزاد و پنالتی شهرت داشتند. اما کامپوس تفاوت مهمی با آنها داشت. او می گوید در تمام دوران حرفه ای اش تنها هشت یا نه پنالتی زده است و ضربات آزاد نیز تقریباً هیچ وقت تخصص او نبود. در واقع، بخش عمده گل هایش را زمانی به ثمر رساند که اصلاً دروازه بان نبود، بلکه به عنوان بازیکن میدان و مهاجم بازی می کرد. کامپوس تخمین می زند که در طول ۱۵ سال فوتبال حرفه ای، حدود ۴۶ گل به ثمر رسانده است؛ هرچند آمارهای مختلف، اعداد متفاوتی را ثبت کرده اند. او صرفاً یک دروازه بان گلزن نبود؛ خورخه کامپوس دو فوتبالیست در یک بدن بود: یک دروازه بان و یک مهاجم، مردی که به معنای واقعی کلمه یک فوتبالیست همه فن حریف محسوب می شد.

خورخه کامپوس؛ دروازه بان

که در نیمه دوم مهاجم می شد خورخه کامپوس نخستین بار نه به عنوان دروازه بان، بلکه به عنوان مهاجم وارد زمین فوتبال شد. بعدها، زمانی که به عنوان یک دروازه بان برای خود نام دست و پا کرد، اتفاقی رخ داد که کمتر در تاریخ فوتبال نمونه ای برای آن پیدا می شود: او گاهی نیمه اول را درون دروازه و نیمه دوم را در خط حمله بازی می کرد. کامپوس حتی شماره ۹ را روی پیراهن دروازه بانانی خود می پوشید و اگر تیمش عقب بود، جای دستکش ها را با گلکش های یک مهاجم عوض می کرد. او با خنده می گوید: «می دانم دیوانه وار به نظر می رسد، اما حقیقت دارد. می توانید ویدیوهایش را ببینید.» این زندگی دوگانه از دوران جوانی او آغاز شد. کامپوس فوتبال را

در تیمی آغاز کرد که پدرش در شهر ساحلی اکاپولکو هدایت آن را بر عهده داشت. او سه برادر داشت که همگی فوتبال بازی می کردند و نکته جالب اینکه همه آنها در چند پست مختلف به میدان می رفتند. کامپوس به یاد می آورد: «برادر بزرگترم دروازه بان بود و دو برادر دیگر مهاجم بودند، اما پدرم مدام جای ما را عوض می کرد. برای ما کاملاً طبیعی بود که بگوییم: «امروز من دروازه می ایستم، تو برو مهاجم بازی کن.» او در ادامه می گوید: «در واقع بیشتر دوست داشتم دروازه بان باشم، اما پدرم مدت ها می گفت هنوز برای این کار خیلی کوچک هستم. به همین خاطر ابتدا به عنوان مهاجم بازی می کردم.»

سرانجام کامپوس فرصت حضور درون دروازه را به دست آورد و آن قدر خوب ظاهر شد که با پوماس، یکی از باشگاه های مطرح شهر مکزیکوسیتی، قرارداد امضا کرد. او درباره آن دوران می گوید: «رسیدن به آنجا آسان نبود. من قدامت نیستم، هیکل قدرتمندی هم ندارم. البته مطمئناً خوش قیافه هستم، اما اینکه ربطی به فوتبال ندارد! کامپوس با خنده ای بلند حرفش را قطع می کند (اتفاقی که در طول گفت و گو بارها تکرار می شود) و سپس دوباره به خاطراتش برمی گردد و می گوید: «وقتی به پوماس رسیدم، فهمیدم که با بقیه فرق دارم. هر بار که از مریبان می خواستم هم در خط حمله بازی کنم و هم درون دروازه، همه با تعجب به من نگاه می کردند.»

مری ای که استعداد متفاوت خورخه کامپوس را باور کرد

خورخه کامپوس خوش شانس بود که در آغاز دوران حرفه ای خود با فردی همفکر آشنا شد: میگل مگیا بارون، بازیکن سابق پوماس که به تازگی هدایت این تیم را بر عهده گرفته بود. در آن زمان، آدولفو ریوس، دروازه بان با تجربه پوماس، جایگاه ثابتی در ترکیب داشت و کامپوس نگران بود سال ها روی نیمکت بماند. به همین دلیل از مگیا بارون خواهش کرد که به او اجازه دهد در زمین بازی کند، حتی اگر فقط برای تیم ذخیره باشد. کامپوس می گوید: «او واقعاً به من اطمینان داشت و این فرصت را به من داد. اما گفت باید مثل دیوانه ها تمرین کنم. می دانستم که واقعاً اهل تمرین نیستم، اما شروع کردم. تمام تمرین هایی را که مهاجمان انجام می دادند انجام دادم. یک سال کامل به عنوان مهاجم تمرین کردم. برای تیم ذخیره در خط حمله بازی کردم. چون گل می زدم، مرا به تیم اصلی آورد.» نتیجه این تصمیم شگفت انگیز بود. کامپوس در فصل ۱۹۸۹-۹۰ موفق شد ۲۲ گل در تمامی رقابت ها به ثمر برساند و دیگر کسی با تعجب به او نگاه نمی کرد. او با لبخند می گوید: «همیشه به مردم می گفتم من یک نفر خاص هستم. این شعار و طرز فکرم بود؛ که من بهترینم، من منحصر به فردم، مرا به خط حمله بفرستید!» وقتی شروع کرد به زدن آن همه گل، به میگل گفتم: «دیدی؟ به تو گفته بودم که گلزن هستم!»

او می توانست به راحتی دوران حرفه ای خود را به عنوان یک مهاجم ادامه دهد، اما اتفاقی همه چیز را تغییر داد. در فصل بعد، مگیا بارون از او خواست دوباره به درون دروازه برگردد. کامپوس که حدود یک سال و نیم تمرین دروازه بانانی نکرده بود، ابتدا مخالفت کرد. پاسخ مری ای اش کوتاه اما قانع کننده بود: «تو که همیشه می گفتی منحصر به فردی.» کامپوس با خنده این

این حق قهرمان آفریقا نبود!

تیم ملی سنگال در جام جهانی پیچیده و پرحاشیه روبه رو شد؛ بر اساس گزارش ها، بخش قابل توجهی از هواداران سنگال نتوانستند تیم ملی کشورشان را در این رقابت ها همراهی کنند، زیرا برای سوی ایالات متحده ویزا صادر نشد. این موضوع باعث شد سنگال عملاً بدون حمایت گسترده هوادارانش وارد مسابقات شود. در ادامه،

خاطره را تعریف می کند و می گوید: «حتی وسایل دروازه بانان هم نداشتم. مجبور شدم یک روز قبل از مسابقه بروم و با عجله دستکش بخرم.» از آن زمان به بعد، کامپوس تقریباً تمام مسابقات را به عنوان دروازه بان آغاز می کرد، اما ماجرای او همچنان متفاوت باقی ماند. مگیا بارون در بسیاری از مسابقات، در نیمه دوم او را از درون دروازه خارج می کرد و به خط حمله می فرستاد؛ روشی عجیب که حتی پس از جدایی این دونیز در تیم های بعدی کامپوس ادامه پیدا کرد. کامپوس می گوید: «بعضی از مریبان این موضوع را دوست نداشتند. مقاومت می کردند. اما هر وقت در حال باخت بودیم، فقط به آنها نگاه می کردم تا توجه شان را جلب کنم: «هی، هی!» هیچ مری ای دوست ندارد بازنده باشد. همه می خواهند برنده شوند. برای همین، بالاخره همه شان تسلیم می شدند و می گفتند: «کامپوس، برو جلو!» وقتی به یک گل نیاز داشتیم، همیشه نظرهاش عوض می شد. البته این فقط یک تصمیم تاکتیکی نبود؛ برای کامپوس جنبه ای عاشقانه هم داشت. او می گوید: «من فوتبال را مثل یک آماتور بازی می کردم. این گونه فوتبال را زندگی می کردم. واقعاً از آن لذت می بردم. عاشقش بودم. می خواستم به مردم نشان بدهم که می شود همه کار انجام داد.»

کامپوس در شهر ساحلی اکاپولکو بزرگ شد و همین موضوع تأثیر زیادی بر شخصیت و سبک زندگی اش گذاشت. لقب معروفش، «گل بردی» (داداش)، نیز از همین فرهنگ ساحلی گرفته شده است. سبک پوشش او هم کاملاً همین فضا را منعکس می کرد؛ عینک آفتابی همیشگی و هندل هایی که حاضر نبود از آنها دال بکنند.

او با خنده به یاد می آورد: «وقتی با شلوارک بلند و هندل به پوماس رفتم، همه از من می پرسیدند مستقیم از ساحل آمده ای؟ من هم می گفتم: «اتفاقاً بله!» همه ما در اکاپولکو همین شکلی هستیم. بعد به من گفتند برای این مصاحبه باید کت و شلوار بپوشی، چه بدسری! جایی که من از آن آمده ام، مردم دوست دارند راحت باشند. ما زیاد اهل کار کردن نیستیم، البته اگر پولش را بدهند، ناراحت نمی شویم؛ هر وقت کسی دربار من حرف بدم می زنیم، فقط پیادش می اندازم که اهل کجا هستم.»

کیتهای افسانه ای خورخه کامپوس

از موج سواری تا تبدیل شدن به یک نماد فوتبال آن حس هویت و غروری که همیشه همراه خورخه کامپوس بود، الهام بخش کاری شد که شاید او بیش از هر چیز دیگری به خاطر آن شناخته می شود: طراحی کیتهای دروازه بانان خودش. کافی است نگاهی به تصاویر او ببیند؛ خطوط شکسته، اشکال هندسی، رنگهای تئونی، بقیه های بلند و آستین های کوتاه و پف دار، همه این طرح ها زاینده ذهن خود کامپوس بودند و همگی از فرهنگ و حال و هوای زادگاهش، اکاپولکو، الهام گرفته شده بودند. او می گوید: «من همیشه لباس هایی را که موج سوارها می پوشیدند دوست داشتم؛ شلوارک های برمودا با هر رنگی که فکرش را بکنید. وقتی فهمیدم چرا نیست خود سوار شوم، تصمیم گرفتم بقیه ای از آن دنیا را با خودم به فوتبال بیاورم. برای همین سبک خود را ساختم.» کامپوس دوستی داشت که صاحب یک فروشگاه لباس بود. آنها ساعت ها درباره طراحی صحبت می کردند و ایده هایشان را با

مشکلات تیم به مسائل فنی و اجرایی نیز کشیده شد. گفته می شد کادر فنی با شرایط نامناسبی وارد مسابقات شده و حتی سرمربی تیم بدون قرارداد رسمی و با چندین ماه تأخیر در پرداخت حقوق فعالیت می کرده است. همچنین نبود آشپز اختصاصی و کیفیت پایین غذای کمپ تمرینی، بازیکنان را مجبور کرده بود تا برای تأمین وعده های غذایی خود به صورت جداگانه اقدام کنند. در بخش مالی نیز گزارش هایی منتشر شده که نشان می دهد با وجود دریافت

پیش پرداخت ۱.۵ میلیون دلاری از سوی فیفا، بازیکنان هنوز پاداش های وعده داده شده را به طور کامل دریافت نکرده اند. این وضعیت پس از حذف تیم، با واکنش تند برخی بازیکنان از جمله پاپه کوئه در فضای مجازی همراه شد. از سوی دیگر، مشکلات لجستیکی نیز ادامه داشت؛ به طوری که پس از پایان رقابت ها، تیم در سیاتل سرگردان شد، زیرا پرواز برگشت از پیش رزرو نشده بود و یک پرواز چارتر نیز به دلیل اختلاف میان فدراسیون و وزارت ورزش لغو شد.

برای اتلانتنه مقابل کروژ آژول زد. او با هیچان می گوید: «گل هایم را دیده اید؟ پاس گل هایم را؟ دربیلم هایم را؟ یا کارهایی که در ال ای گلکسی انجام دادم؟ مردم همیشه از من می پرسند چطور این کارها را می کردم. من هم به آنها می گویم که واقعاً بازیکن خوبی نبودم.» بسیاری از دربیلم های معروف او زمانی اتفاق می افتاد که دروازه بان بود. توپ را می کرد، آن را جلوی خودش می انداخت و شروع به حرکت می کرد. او همیشه با روحه ای هجومی بازی می کرد و به قوانین معمول مریبان توجهی نداشت.

او می گوید: «مری ها از دست من عذاب می کشیدند. همیشه می گفتند این کار را نکن، خطرناک است. من هم می پرسیدم چرا؟ دروازه خالی است؟ بله. اما مگر هاکی ندیده اید؟ وقتی تیمی عقب است، بدون کردن دروازه بان بازی می کند. توپ دست چه کسی است؟ دست من. اگر توپ دست من است، چرا باید نگران باشم؟ فقط اگر توپ را از دست بدهم، مشکل پیش می آید. با دو هست با یکی از مریبان بحث کردم و گفتم: ببین، توپ اینجا است. مشکل چیست؟» کامپوس دوست داشت توپ را تا کنار زمین ببرد. او توضیح می دهد: «اگر هم مشکلی پیش می آمد، توپ را به بیرون می زدم و سریع به دروازه برمی گشتم. این روش خوبی برای غافلگیر کردن حریف بود. ما از همین حملات گل های زیادی زدیم. کسانی که از این سبک خوششان نمی آمد، فوتبال را نمی فهمیدند. من هم از انجامش لذت می بردم. واقعاً سرگرم کننده بود.» سرگرمی، مهم ترین اصل فوتبال برای کامپوس بود. امروز او به عنوان کارشناس در شبکه مکزیکویی تی وی آرژنکا فعالیت می کند. یکی از ویدیوهای پر بازدید او در جام جهانی، لحظه ای را نشان می دهد که در باران شدید از اتوبوس رسانه ها پیاده می شود و با پای برهنه داخل آب های جمع شده روی زمین راه می رود و می رقصد. او شخصیتی کاملاً متفاوت است؛ هم داستانتگویی فوق العاده ای است و هم خوب می داند چگونه افسانه خودش را زنده نگه دارد. کامپوس همیشه با شوخی از

هم به اشتراک می گذاشتند. او توضیح می دهد: «به نظرم تمام پیراهن های دروازه بانان آن زمان زشت بودند. فقط برزیل یک لباس یا طراحی فشنگ داشت، اما بقیه یا مشکلی بودند یا خاکستری، من می خواستم لباسی رنگ داشته باشد. همه می گفتند لباس مشکلی بهتر است، چون مهاجم کمتر توپ را می بیند. اما من دقیقاً برعکسش را می خواستم؛ می خواستم مهاجم مرا ببیند و بداند که من آنجا هستم.»

البته احتمال اینکه کسی کامپوس را ببیند، تقریباً صفر بود. او و دوستش ابتدا با جسدانند تکه های پارچه صورتی و زرد سفرفی روی پیراهن هایش کار را آغاز کردند. اما با گذشت زمان، طرح ها پیچیده تر و حرفه ای تر شدند. بقیه های تقویت شده ای که همیشه به «Surfer» و تصویر یک درخت نخل گلزوی نام می شدند؛ اشاره ای مستقیم به ریشه های ساحلی او داشتند. کامپوس این پروژه را کاملاً جدی گرفته بود. وقتی پوماس برای حضور در تورنمنت تولون به فرانسه سفر کرد، او از فرصت استفاده کرد تا رنگ های تازه ای برای طراحی هایش پیدا کند.

او می گوید: «من همیشه از رنگ های اکاپولکو و فرهنگ موج سواری الهام می گرفتم. اما وقتی به ساحل فرانسه رفتم، رنگ هایی دیدم که فوق العاده بودند. چند تی شرت خریدم و با خودم به مکزیک آوردم تا از روی آنها نمونه برداری کنیم. مردم می گفتند این لباس ها زشت هستند. من هم به آنها می گفتم: «شما چیزی نمی فهمید! من تازه از فرانسه برگشته ام؛ این یعنی مد!» واقعیت این بود که من از زمان خود جلوتر بودم. نتیجه نهایی چه شد؟ کامپوس با خنده می گوید: «تقریباً عالی بود. زشت، مثل همیشه، اما مردم عاشقش شدند.» البته باید گفت که کامپوس فقط به خاطر لباس هایش مشهور نبود؛ او یک فوتبالیست فوق العاده هم بود. به عنوان دروازه بان، انتطاف پذیری بسیار شجاع بود. به عنوان مهاجم هم فقط کافی است ویدیوهایش را ببینید. مثلاً گل والی یوباسی که سال ۱۹۹۶

یک هوادار آلمانی این پیام صمیمانه را برای لوکاس هرینگتون ۱۸ ساله استرالیایی پس از دست دادن پنالتی مقابل مصر ارسال کرد؛ لوکاس هرینگتون عزیز، اگر روزی این پیام را خواندی، یادت باشد که شجاعت با نتیجه سنجیده نمی شود، بلکه با جسارت پذیرفتن مسئولیت سنجیده می شود. نتون گورتسکا، قهرمان لیگ قهرمانان با بایرن مونیخ و بازیکن تیم ملی آلمان، وقتی تیمش بیشتر از همیشه به او نیاز داشت، جرات نکرد پنالتی بزند. اما تو این کار را کردی. تو در ۱۸ سالگی شجاعت این را داشتی که جلو بروی و این مسئولیت را بپذیری. شاید پنالتی را از دست داده باشی، اما هیچ کسی نمی تواند شجاعتت را از تو بگیرد. برای ما، تو یک قهرمان هستی.»

مایکل هیویت، هوادار ۶۵ ساله انگلیسی، که در مسیر بوستون در پارسلونا توقف داشت، به مدت ۱۰ روز ناپدید شد. خانواده اش سفارت انگلیس و حتی اینترپول را به جریان انداختند. اما ماجرا ساده بود؛ او با تلفن و مدارک سفرش را گم کرده، در هتلی مانده و در یک بار محلی مشغول تماشای جام جهانی شده بود؛ پلیس با کارت بانکی او را پیدا کرد؛ آرام، خوشحال و بی خبر از جنجال بزرگ بین المللی که با کرده بود.

در حالی که بسیاری از ستارگان جام جهانی یا خودروهای لوکس به خانه می روند، ماکسی میلیانو آراوخوی روگوتهای یا وانت خانوادگی از فرودگاه به خانه رفت؛ او چمدان هایش را در عقب انداخت، داخل بار وانت نشست و با همان آدم های همیشگی به خانه رفت. اروگوته که در گروه G این رقابت ها حضور داشت نتوانست عملکرد درخشانی داشته باشد و پس از اسپانیا و کیپ ورد با دو امتیاز در رتبه سوم قرار گرفت و حتی سیمه بهترین تیم سوم را برای حضور در مراحل حذفی کسب نکرد.

عکس نوشت